

Kringelfjords-Nytt

Natur, kultur, små äventyr
och information
för dej som bor i
Kringelfjorden
— eller gästar

**SÄRNA-IDRE
GRÖVELSJÖN**

31:a årgången 1986 – 2017

Utkommer 2 gånger om året • Vinter & Sommarnummer

Utloppet från stugbyviken • Foto: H. Forsslund

**SOMMAR, SOMMAR, SOMMAR...
– 2017 –**

Lena's
KÖK & BAR, SÄRNA

Lunchbuffe mån-fre 11-14.00

inkl. sallad, dryck, bröd, kaffe & kaka.

– *God hemlagad mat i trevlig miljö* –

Öppettider för À la carte och ev.
arrangemang se vår sida på Facebook:
facebook.com/lenaskokochbar/

BOKA HOS OSS
Konferenser, Firmafest,
Släkt & födelsedagsmiddag, m.m.

Ring el. maila för offert & meny.
sarnacamping@gmail.com • tel. 0253-108 51

För mer information ring: 0253-108 51

Välkomna önskar
Lena med personal!
Tel. 070-652 28 02

PeRo tackar alla Kringelfjordare för i vinter
– och hoppas ni varit nöjda med snöröjningen
även denna vinter.

*En riktigt fin sommar önskar vi alla
Kringelfjordare*

PeRo i Särna
Snöröjning • Bilverkstad • Däckförsäljning & däckreparation
ÖPPETTIDER: Måndag-fredag 07.00-17.00
ADRESS: Vägverksvägen 8, 790 90 Särna
TEL. 0253-109 00 • Per 070-359 18 28 • Roger 070-396 16 26

PeRo i Särna AB

Allt inom
BYGG!

Vi sätter stor ära i att uppfylla dina önskemål!
Välkommen med din förfrågan!

Allt inom
PLÅT!

- Grundarbeten
 - Nybyggnationer
 - Om- och tillbyggnationer
- både inne och ute

BYGG 073-693 40 07 PLÅT 073-693 99 04
matsbygg@spray.se

*Vi utför allt inom plåt
både utvändigt och invändigt
efter dina önskemål!*

Rendassölen / Femunden och min gamla båt, Carolina. Foto: H. Forsslund

Hej alla goa läsare!

Hoppas även ni haft en riktigt härlig vintersäsong!

Här i Kringelfjorden har vi haft en fin skidsäsong med rätt bra med snö, trots att det var många dagar med plusgrader och även regn i april.

Sol, vind och vatten, höga berg...

Ja, naturen är min religion.

Jag tycker personligen att doften av liljekonvaljer, forsens brus, bergens blåa bord berättar mer om gud och paradiset än vad präster och pastorer någonsin kommer i närhet av.

Det är inte så att jag är ateist, jag är uppvuxen i ett kristet hem, men liksom inte fått allt att gå ihop.

Jag gick i söndagsskola och följde mamma till kyrkan i bland.

Jag var barn på 50-talet och präster och pastorer på den tiden hade i bland ett budskap och framtoning som kunde skrämra små barn. Prästerna skrämde i alla fall mig, och jag minns att jag oroligt ofta la in i min kvällsbön "käre gud var snäll och kom inte ner och hämta oss nu".

Jag hade en farbror som var prost och väldigt högkyrklig. Stämman var mäktigt

och karln var lång och reslig, och såg väldigt sträng ut i sin prostmun-dering och runda glasögon. Men skenet bedrog, farbror Erik var den snällaste människa man kan tänka sig. Jag minns hans glada skratt bl.a. på våra familjefester.

Erik rökte cigarr och drack gärna vin när det var fest, samt tog sig stundom en cognac som pappa och de andra gubbarna. Hörde aldrig honom prata religion hemma heller.

Jag litat inte till hundra procent på pastorer heller...

Vad menar han? Kanske du som har en starkare tro än undertecknad tänker.

Jo jag skall berätta; Som barn bodde jag några år i en liten Ångermanländsk by som heter Dombäck.

I byn fans ett litet kapell med tillhörande pastor vars namn jag inte minns, jag lekte med pastorns dotter och hennes namn minns jag än, Astrid hette hon.

En söndag tog pastorn fram mig till altaret och sa till församlingen; — *Titta på den här unge mannen och mins honom, en dag kommer han att bli något stort!* Med facit i hand kan man undra vad som rörde sig i pastorns huvud. Med mina knappa 170 cm och nu pensionär finns inga storverk antecknade i mitt CV! Det var nog ingen uppenbarelse pastorn hade, snarare en villfarelse.

Jag förstod inte vad han menade den gången, och ännu mindre nu!

En dans på rosor...

Jag uppfattar många gånger att ödet (eller vad det är) inte riktigt vill som jag vill.

"Livet är ingen dans på rosor" heter det ju.

Den som myntade det ordspråket hade verkligen dålig koll!

Det är ju precis vad det är, - en dans på rosor! Visst dansar man i bland i lite lyckorus och njuter av livet, men man kliver även på taggarna emellanåt.

Så är det, naturen min är religion.

Men jag tycker att det kristna budskapet sammanfattar på ett bra sätt hur vi människor bör leva och vara mot varandra. Om alla tog det budskapet till sig, då skulle jorden vara en betydligt bättre och trevligare plats att bo på.

Ha en riktigt fin sommar och njut av naturen, och var rädda om varandra, och inte minst om dig själv. Som dansken säger: *"Man skall vara go och gla ved sed sej sjelv, så länge man har sig!"*

Hans

Sol Vind och Vatten...

Ted och Kenneth Gärdestad

*Ännu spelar syrsor till vindarnas sus
Ännu rullar kulorna på skolgårdens grus
Och än strålar solen på brunbrända ben
Ännu ruvar fåglarna fast timmen är sen*

*Det finns tid till försoning innan dagen är förbi
För jag tror, jag tror på friheten jag lever i
Och är det inte verklighet så drömmer jag*

*Sol, vind och vatten är det bästa som jag vet
men det är på dig jag tänker i hemlighet
Sol, vind och vatten höga berg och djupa hav
Det, är mina drömmar vävda av*

*Jag vill veta vägen till herdarnas hus
Jag behöver att omges av en ledstjärnas ljus
Det skymmer vid sion och natten blir sval
Men än doftar blommorna i skuggornas dal*

*Det finns tid till försoning innan natten slagit ut
För jag tror, jag tror att livet får ett lyckligt slut
Och är det inte verklighet så drömmer jag*

*Sol, vind och vatten är det bästa som jag vet
men det är på dig jag tänker i hemlighet
Sol, vind och vatten höga berg och djupa hav
Det är mina drömmar vävda av*

*Sol, vind och vatten höga berg och djupa hav
Det är mina drömmar vävda av
Mm, Ja, det är mina drömmar vävda av*

STÖTTA VÅRA SPONSORER

som bidrar till utgivning av Kringelfjords Nytt

- När det gäller handel, hantverkare & anläggningar välj:

Abris Sjö & Snö	- Särna
Bygg- & VVS-akuten	- Särna
Fjällkyrkan	- Idre
Fjärtvälen	- Särna
Grövelsjöns Fjällstation	- Grövelsjön
Gulf	- Idre
Harrysons Rörservice	- Idre
ICA Idre Bua	- Idre
Idre Bygg & Järn	- Idre
Idrefjällens Sport	- Idre
Kurvans / Syrran & jag	- Idre
Lissåvallen/Fäbodro	- Idre
Lomkällan	- Särna
Lenas- Kök & Bar	- Särna
Mats Bygg & Plåt	- Särna
PerRo	- Särna
Storsättra / Sylöra	- Grövelsjön
Stråkens El	- Idre
Särna Allehanda	- Särna
Särna-Idre Fiskevårds För.	- Särna
Särnaffärn	- Särna
Walls Grus & Åkeri	- Särna
Ålgpark & Huskyfarm	- Särna

Vill läsa tidningen helt färg?

Gå då in på vår hemsida: www.kringelfjordens-stugby.se

KRINGELFJORDEN NYTT Redaktör och ansvarig utgivare.

Materialadress:
Kringelfjordens Samfällighetsför.
c/o Hans Forsslund
Klockvägen 4
135 55 Tyresö.
Telefon: 070-683 78 44
E-post: hans@bergodahl.com
info@kringelfjordens-stugby.se
HEMSIDA
www.kringelfjordens-stugby.se

OMSLAGSBILD:
Stugbyviken med Städjan i fonden
Foto: H. Forsslund

En trevlig sommarsäsong önskar

Hans Forsslund

och Kringelfjordens Samfällighetsförening

Ett ungdomsminne från en annan liten fjällby

Text/foto: H. Forsslund

Brattbäcken – en liten by någon mil öst om Borgafjäll på gränsen mellan Ångermanland och Lappland.

Här uppe i Brattbäcken tillbringade jag sommaren 1964 som 14 åring hos moster Märtha och morbror Hans. En sommar som bjöd på mycket trevliga äventyr och även lite sorg.

En älskad kalvs korta sommarlov.

Jag fick en liten nyfödd tjurkalv som "min egen", den tog inte di från sin mamma så jag fick i uppgift att sköta om den och matade den med nappflaska. Jag döpte kalven till Kalle. Jag tog Kalle till mig som min bästa kompis och Kalle adopterade mig som sin "mor" och följde mig var jag än gick, precis som en trogen hund, så när jag hade annat för mig måste den in i hagen eller lagårn.

Kalle fick tyvärr efter någon vecka svår diarré.

Veckorna gick och kalven blev bara magrare och magrare.

En dag när jag skulle ut till Kalle i lagårn stod det en djurtransport på gården.

Morbror Hans och chauffören drog den motsträvige Kalle upp för rampen och in i bilen.

Vad gör ni! ropade jag förskräckt. — Förlåt, vi skulle sagt något till dig. Det här är jättetråkigt, men kalven kommer aldrig att bli frisk igen säger veterinären. Så nu måste den nödsaktas, sa morbror Hans.

Men det var ju min kalv! och ingen hade sagt något om nödsakt... Jag grät mig till sömns denna kväll.

Det var den sorliga biten av sommaren i Brattbäcken. Men det fanns många ljusa minnen också.

Ett litet nattligt fiskeäventyr...

Morbror Hans var en snäll och otroligt spännande man, men en riktig lurifax och man viste aldrig om det han berättade var sant eller inte.

Brattbäcken rann tvärs genom gårdshagen och ut till Täsjön. Bäckan var rätt stor och egentligen en liten å, ungefär som Byggningsån i Kringelfjorden. Jag metade ofta öring i bäcken i gårdens närhet.

Det fanns en djuphåla som kallades för "Anders gröbba" och en liten forssträcka där jag fiskade. Jag fick mest småfisk och inte så många heller. En dag sa Morbror Hans; - Vill du följa med på nattfiske på bäcköring? Naturligtvis ville jag det!

Vid 11 tiden på kvällen så gjorde vi i ordning vår matsäck.

Det var hembakt tunnbröd med hem kärnat och rökt björnkött som Hans hämtat i källaren. Björnköttet smakade misstänkt likt rökt fårfiol tyckte jag. Vi hämtade våra fiskeredskap ute i lagårn. Morbror Hans hade sitt gamla långspö som han betade med mask.

Jag var ju en modern människa som följt utvecklingen på utrustningsfronten hade mitt nyinköpta spinspö med flytkula och vätflygetafs.

Särna Allehanda

— Den lilla butiken med det breda utbudet mitt i vackra Särna —

Presenter • Hårvårdsprodukter från KEUNE
Fotvård • Frisörer • Sömmerska
Sängkläder från Värnamo of Sweden

Minns och njut...

— Välkomna till oss —

Har du frågor eller vill boka tid - titta in eller ring oss gärna.

Frisör & Butik:	076-792 33 52
Tinas Fotvård:	070-638 66 18
Sivs Syhörna:	076-213 48 03
Särna Visitor Center:	070-264 41 28

Särna Allehanda
Särnavägen 122 / mitt i byn

Man ville ju inte vara en tönt med ett gammalt metspö!

Vi vandrade genom dem magiska skogen i sommarnatten upp mot Brattbäcksfallet.

Så småningen om hörde vi tydligt fallets brus. Vi gick fram till bäcken och Morbror Hans tittade misstänksamt på mina fiskedon och sa; - Hmm, jag tror det är bäst att vi delar på oss så vi inte stör varandra. Jag går upp mot fallet och du kan gå nerför och så syns vi här om två timmar, sa Morbror Hans. Och smög upp mot fallet. Jag gick nedströms och slängde ut mina flugor, och fick napp mest varenda gång, i buskar och grenar, men fick inte en enda öring.

Efter en dryg timmes svärande och trasslande med ett nu ganska glest flugkast, vände jag och gick upp mot fallet igen för att söka rätt på Morbror. Nu när jag inte hade fisket och trasslandet att tänka på började jag känna mig ganska ensam och lite illa till mods i skogs dunklet. Det var nu ganska mörkt här nere i skogen även om sommarnattshimlen var ljus ovan trätopparna.

Rädslan kom krypande

och när jag förstod att jag inte skulle hitta hem själv gjorde inte mig bättre till mods. Att följa den slingriga ån med sina emellanåt oframkomliga, håliga och myrkantade stränder skulle ta minst en hel dag. Jag stannade till och tog fram ett par smörgåsar som jag åt gående.

Jag skyndade på stegen upp mot fallet och tänkte att jag borde stöta på morbror Hans efter min väg upp mot fallet. Han hade ju gått dit upp och kan inte ha vänt då han inte passerat mig där jag gick nedströms. Ovanför fallet skulle han inte ha gått eftersom han själv sagt att det var fisktomt ovanför fallet eftersom ingen fisk skulle ha kunnat ta sig upp för det lodräta fallet. Jag kom upp till fallet och tittade runt den stora pool som bildats under fallet.

Men ingen morbror Hans syntes till. Panikångesten slog till!

Jag började ropa allt vad jag kunde, Hans, Hans, Hans. Det mesta av ropen åts upp av fallet. Jag småsprang nedefter ån, ramlade, steg upp ropade, sprang ramlade, ropade. Plötsligt såg jag ett svagt eldsken på andra sidan bäcken. Kanske var det Hans som tände sin pipa tänkte jag.

Är det du Morbror Hans, ropade jag. Det enda som hördes var en ugglas som hoade. Jag var nu trött och min skräck hade degraderats till uppgivenhet och jag gick sakta ned efter bäcken, jag kommer nog hem till nästa kväll om jag följer bäcken, den rinner ju över hemängen tänkte jag. Och jag har te och smörgåsar kvar.

Då plötsligt stod en mörk karl där ett par meter framför mig och jag blev alldeles stel av skräck. Tjenare, varför stannade du inte när jag hoade sa Hans, jag hoade som en ugglas hörde du inte det?

— Var har du fisken sa han och petade på min fiskeväska med bakändan av sitt metspö. Jag fick inget, sa jag bedrövad.

Konstigt att du blev utan fisk? sa morbror Hans, du som har så fin och modern utrustning och allt, Hans och klappade på sin egen minst sagt höggravida fiskeväska och Skrattade.

Vi vandrade hemåt lyckliga på var sitt sätt. Jag lycklig över att träffat på Morbror Hans och följa hans trygga fotspår hem. Han lycklig över ett fantastiskt nattfiske utan störande smågrabbar med prylhyteri i stället för kunskap, och som inte förstätt att bäckmete kräver tyst smygande mot bäcken utan att visa sig över den, och att bäckmete kräver långspö och mask!

Ett mera lyckat fiskeäventyr, eller...

När jag följde med Hans i bil till handelsboden en dag för att handla, så skymtade jag en liten tjärn uppe i skogen på andra sidan en beteshage. Finns det fisk i sjön? Frågade jag. — Nää, jag har aldrig hört att någon fiskat där, man kommer inte ut till vattnet för att kanterna är flytmyr och troligen fisklöst, sa morbror Hans.

Redan samma dag cyklade en förväntansfull yngling utrustad med metspö och mask, (man lär ju sig) mot den lilla skogstjärnen. Lade cykeln i diket vid beteshagen, hoppade över gärdesgården och gick upp mot tjärnen. Solen gassade och tjärnen glittrade vänligt mot mig när jag närmade mig den. Mycket riktigt, det var flytmyr runt den. Myrkanten gungade och bar inte riktigt fötterna utan de började sjunka igenom.

Den hägrande tjärnen var så nära, men ändå så långt borta.

Nå, jag kan ju inte ha cyklat hit förgäves så på något sätt skall jag ta mig ut, tänkte jag.

Jag samlade ihop alla torrgrenar och mindre torrakor jag hittade och la ut bit för bit. För att fördela tyngden på grenarna och torrakorna skar jag grankvistar och la ovanpå.

Med spänning riggade jag metspöt på land, tog mig sedan på svajiga ben ut på flytmyren och lade försiktigt ut reven och flötet i det mörka vattnet.

Det tog inte lång stund innan flöte bara försvann blixtnabbt rakt ner i det mörka djupet.

Jag gjorde mothugg och försökte få upp fisken som drog fram och tillbaka därnere i djupet. Pang! där gick mitt nya metspö av och den övre biten försvann i djupet och jag klev baklänges och fann mig sjunken till grenen i ner i flytmyren.

Nu var jag dubbelt chockad. Först helt darrig av den stora fisken eller vad det var som jag aldrig fick se, och nu choken av att sitta fast i myren. Jag lyckades vrida mig om och nå en enbuske vars grenar hängde ut över kanten. Som tur är enen ett segt släkte och jag lyckades dra mig ur myren. Jag tog av mig kläderna och hängde upp dem över enbuskarna.

Det var en varm dag så det var inga problem att bara ha kallingarna och gå barfota. Konstigt nog minns jag inte att jag hade några problem med myggen? Möjligen var jag välförsedd med djungelolja eller så var jag så upphetsad så jag inte märkte av dem.

Jag hade mer rev, extra flöte och krok i fiskeväskan.

Nu vågade jag inte satsa på att använda spö utan slängde ut rev och flöte för hand. Det tog inte lång stund innan flötet störtök igen och jag drog in. Det kämpades emot vilt där nere i djupet, men efter några minuter såg jag något gulvitt närma sig ytan. Jag hade ingen häv utan drog upp den sprattlande jättefisk efter myrkanten. Stack kniven bak i nacken på fisken och slängde i reven igen.

Snart hade jag fått upp fem fetagulskimrande jätte öringar. Skulle tro att ingen vågade under två kilo! Minns att jag hade problem med hur jag skulle få hem fångsten. Jag gjorde någon abrovinkel med en slana som gick från pakethållaren till styret på cykeln.

Väl hemma hos Morbror Hans och moster Märtha blev det stor uppståndelse.

Ett sådant fiske hade man aldrig sett och fisken lades i frysboxen.

Jag ringde till min ett år yngre kusin Dan, som för tillfället var i familjens sommarstuga i grannbyn Karbäcken med sin pappa Anders, som även han var en morbror till mig. De bodde i sin pappas och min mammas gamla barndomshem som nu mer användes som fritidshus. Jag berättade om det lyckade fiskafånget och vi bestämde att vi skulle cykla till tjärnen tillsammans nästa dag.

Nästa dag var vi tidigt vid "storö-ringstjärnen" som vi döpte den till. Byggede på med mera slanor och ris så vi skulle få plats bägge två. Vi slängde ut våra revar och jag minns att Dan fick napp först, men att fisken slet av linan. Dan höll på att falla i det

mörka vattnet av chocken. Det var det mest djl.ulska jag varit med om stammade Dan fram.

Det visade sig att Dan hade en vanlig nylonfiskelina, medan jag hade spunnen lina av den typ man har till långrev, och som är mycket starkare. Dan fick lina och krok av mig men vi hade inga fler flöten kvar, men det var inget större problem. Dan skar sig då ett metspö i sjökanten. Jag minns inte hur mycket fisk vi fick upp den gången. Men jag tror att det var tre fyra stycken stora öringar.

Vi cyklade tillbaka mot byn Brattbäcken och när vi passerade en granngubbe som jag tror hette Svahn i efternamn. Grannen tittade storögt på fiskarna som hängde ner från våra styren och sa.

Forts. på sid 7.

Att fiska på gungfly kräver sin man. Här vid Blankvattentjärn i Kringelfjorden

- En spännande mötesplats för alla åldrar
 3 km norr om Särna, strax före avfarten till
 Njupeskärr - Sveriges högsta vattenfall

Besök vårt friluftsmuseum som visar miljöer för skogsarbetare från förr eller besök försvarsskansen från 2:a världskriget.
Ta gärna en fikapaus i vårt café.
 Där serveras fräsiga väfflor, smörgåsar och hembakat kaffebröd.

Välkomna till:
 - fjällskogens, försarnas, skogshuggarnas och flottarnas spännande värld!

Öppettider:
 Från 1:a juni till 30:e september
 har vi öppet 11.00-16.00

Välkomna

Gilla oss på Facebook
 - Här lägger vi ut nyheter och planerade aktiviteter.
www.facebook.com/lomkallan

För mer info ring:
 0253-10049 eller 070 6285059

*Möt Stor-Per
 Sveriges starkaste man*

Men pojkar var har ni fiskat någonstans? Jag har aldrig sett så fin fisk!

Vi talade naturligtvis inte om platsen. Vänta ett tag sa gubben Svahn, och vände sig mot mig - kan jag inte få köpa två fiskar? Vi skall ha middag för din mamma som kommer ner från Karbäcken och Anderssons och några till i kväll.

Dan och jag tittade på varandra, nääää, sa vi. Det är vår fisk sa vi. - Vi säger fem kronor styck och så tar jag två fiskar det blir tio kronor till godis, sa den lömske och beräknade Svahnen. Om man betänker att det fanns femöres och till och med tvåöres kola på den här tiden, en tablettask 25 öre och en stor chokladkaka en krona (och en liten John Silver utan filter fick man bara för två och femtio) så blev frestelsen för stor. Det blev affär.

Moster Märtha fick ytterligare en fisk och Dan tog väl hem en vad jag minns.

Kvällen kom och middagen gick av stapeln hos Svahns och jag var väl inte bjuden, eller inte ville gå, för

jag låg på rummet och läste när Hans och Märtha kom hem från middagen hos Svahns.

Jag hörde morbror Hans steg i trappan, det knackade på dörren, - är storfiskarn inne? sa han.

Ja, sa jag. Dörren öppnades och en glatt leende Morbror Hans frågad om

jag ville komma ner och få ett glas mjölk och en tunnbrödsörgås i köket.

Jag kände att det låg något i luften som jag inte riktigt förstod. Moster Märtha hade tagit fram tunnbröd, Hans rökte "björnkött" och hållt upp nyskummad mjölk i en tillbringare som såg ut som en gris ur vars nos mjölken hälldes upp.

Var middagen god frågade jag intresserat eftersom jag delvis bestått den.

Både Hans och Märtha skrattade och sa; Det serverades fantastiskt vackra laxöringar och alla beundrade de vackert upplagda fiskarna.

- De är aldeles nyupptagna, jag fick dem idag på eftermiddagen. Ljög gubben Svahn. Gästerna hade varit intresserade och ville veta var han fått dem någonstans, med Svahn sa att det var ett nytt hemligt ställe han hittat. Gästerna tog för sig och började äta. Det hade blivit tyst vid bordet, man åt sakta, tittade på varandra tills någon sa; - smakar det inte lite dy? - Ja för tusan, det här går inte att äta sa hade en högröd Svahn sagt. Svahn hade sedan bekänt allt, att fisken var köpt av oss kusiner, men att han sedan hade velat skryta lite. Alla hade skrattat hjärtligt (utom då möjligen den röda Svahnen).

Jag minns att mamma av någon anledning tyckte att jag och Dan var delaktig att fiskarna smakade som de gjorde. Men vi hade ju inte kunnat veta något då ingen av oss ätit av fisken. Jag minns att fiskarna i frysen blev grismat. Att det fanns så stora vackra men lite gula öringar i den lilla

skogstjärnen och som dessutom smakade dy, var en gåta som måste lösas.

Jag och Dan cyklade till tjärnen igen någon dag senare och hittade svaret.

En liten bäck som bara var en rännil var ett litet biflöde till Brattbäcken, och vid vårflod kunde småöring ta sig ner i tjärnen men antagligen inte ta sig upp igen när de vuxit till sig. Fisken fick här gå ifred år efter år i en liten tjärn utan utlopp och ett stillastående vatten. Att syret och maten i den lilla tjärnen räckt är något som jag funderat på senare.

Antagligen var tjärnen mycket djup och flytmyren innehöll väl gott om småkryp. Den lilla bäcken kanske höll sig öppen på vintrarna och tillförde det syre som behövdes.

Även små loja rännilar kan morska upp sig om våren.
På så sätt sprider sig fiskbestånden mellan tjärnarna.

Båtturer på Grövelsjön

Ta en tur till Norge med M/S Sylöra

Gör en dagstur till Norge och vandra i Linnés fotspår

TIDTABELL SOMMAREN 2017

Från Grövelsjön, Sverige	10.00	11.30	14.30
Från Sylen, Norge	10.45	12.15	15.15

TURLISTA 2017

M/S Sylöra går alla vardagar och lördagar från 26 juni till och med 30 september 2017

- från Grövelsjöns södra strand och båtbygga till Sylen i Grövelsjöns norra ände i Norge. Varje tur tar ca 35 minuter. Vid stark vind kan turer ställas in av säkerhetsskäl. Turer utan förbokade passagerare ställs automatiskt in. Kontrollera gärna med att ringa 070-336 25 80. Extraturer kan även köras efter överenskommelse.

BOKA DIREKT PÅ TEL 070-336 25 80

Bokningen öppen alla dagar mellan kl 08.30-17.00 från 19 juni till 30 september.

Du måste förboka plats. Ring och boka plats, tel (+46 70 336 25 80)

PRISLISTA 2016

Vuxen enkel	SEK 150
Barn 3-14 år enkel	SEK 100
Barn 0-2 år	Gratis
Hund enkel	SEK 75
Liten rygsäck för dagtur. Skepparen avgör.	Gratis
Stor rygsäck/stor packning för längre fjällvistelse	SEK 50

Tur och retur samma dag	SEK 200
Extratutur minimiavgift	SEK 800

Sylöra är registrerad, godkänd och besiktigad av Sjöfartsverket.
Reg nr SFB-8233. Detta innebär att all förskriften säkerhetsutrustning finns ombord och att våra skeppare är utbildade fartygsbefäl.

M/S SYLÖRA

GRÖVELSJÖN – SYLEN

www.sylora.se, telefon 070-336 25 80

Gränslöst vackra Grövelsjön

Text: Hans Forsslund,

Bilden nedan är tagen av Nisse Schmith

Tema _____ Grövelsjön

Jag tänkte i detta nummer dela med mig lite av egna upplevelser, kulturhistoria och vandringstips.

Jag får begränsa lite av mina egna upplevelser då jag gjort så väldigt mycket uppe i och runt Grövelsjön, både i arbetet och privat med familjen.

Dessutom har jag en hel del intressant kulturhistoria att berätta, speciellt från den norska sidan. Det föll sig naturligt med Sylens historia eftersom min text börjar med en båtfärd över Grövelsjön till den väglösa fjällbosättningen Sylen, i sjöns norra ände.

Gränslösa äventyr

Jag har förmånen att få vara med om och skapa små äventyr för företag och organisationer i samband med kurser och konferenser.

Ibland har man som ansvarig svårt att njuta fullt ut medan man jobbar, men när man får lite distans så kommer minnena tillbaka och man minns nästan bara det roliga och trevliga.

Jag skall här berätta om ett litet äventyr som jag minns med glädje.

Iskallt uppdrag till Grötvallsjön i juni

Text / Foto: H. Forsslund

Mitt företag anordnade flera konferenser och samarbetskurser per år under antal år för ett av landets större Landsting.

En dag när jag satt i möte med landstingets utbildningsansvarig och diskuterade kommande ledarutvecklingskurser. Dessa var på fem veckor och avslutades alltid med en vecka med oss.

När agendan för året var satt frågade jag om inte även landstingsledningen kunde förlägga sin nästa konferens till Grövelsjön? Då kunde vi passa på att göra ett litet samarbetsprogram där de får prova på att jobba med helt andra saker, och i helt andra roller än de normalt gör.

Program lades upp datum bestämdes.

Jag gjorde i ordning en utrustningslista gällande den personlig utrustning som var-och en skulle tas med. Ryggsäck, sovsäck och regnponcho skulle man få av oss på plats.

På utrustningslistan stod bl.a. stövlar med sockor allternativt högskaftade vandringsskängor.

På uppväg när jag förhörde mig om den medtagna utrustning så visade det sig att flera av deltagarna inte ägde ett par stövlar!

Vi fick stanna på Sko Klädes i Särna och komplettera!

Forts. sid 8

STEFAN WALL ÅKERI AB

GRUS, GÅRDSGRUS, SAND
- direkt till din tomt eller bygge.
CHAKTNING • GRÄVNING
PLANERING • SNÖRÖJNING
SKOTERUTHYRNING, FÖRSÄLJNING

MEDLEM I MASEFRAKT

När armarna inte räcker till...
Då ringer du oss.

Du beställer ...
... Vi levererar

Makadam, matjord, stenmjöl,
sandningsgrus, mursand, gjutgrus,
sand, bärlager, os förstärkningsgrus
och krossat förstärkning.

Snabba leveranser...
Egen grustäkt, egna maskiner ger
leveranskontroll.

Vi utför arbeten som:

Betong-och gruskörning, enklare grävning, schaktning och planering, lossning och lastning, leverans/transport av eget grus mm.
Vintertid även plogning, snöröjning och skoterservice.

UTHYRNING: skotrar, pulkor, källkar, kläder och vedeldad pool.

Tel. 0253-310 77 • Mobil. 073-08 55 602
hem.passagen.se/skoterturer • walls-akeri@hotmail.com

Första veckan i juni anländer gruppen till Grövelsjöns Fjällstation.

Efter två dagars konferensarbete så var det dags för samarbetsövningen.

Vi tog oss ner till Sjöstugan vid Grövelsjöns sydände där Olav Ryvang väntade med den gamla fiskebåten Sylöra.

Det blev en kall och lång färd till in till norska Sylen.

Snön vräkte ner och Olav fick köra sakta och hålla nära land för sikten vara bara så där 30 meter.

Ledningsgruppen fick nu sin första prövning

Åka öppen båt i nollgradigt väder med snöstorm!

Inget man förväntade sig att råka ut för första veckan i juni! Säkert den tuffaste "utlandsresan" för många.

Sol och musöron

Efter ca 30 minuter så sprack molnen upp och solen sken på snöklädda berg och den lilla väglösa bosättningen Sylen.

Snart kunde gänget kliva av på den solbelysta bryggan och upp mot den vita snön lyste fjällbjörkarna med sina ljusgröna musöron.

Gänget som suttit tysta och huttande i båten skrattade och verkade uppspelta efter äventyret på sjön.

Gruppen delades nu upp i två grupper och varje grupp fick en kompass och karta med sin aldeles egna färdväg upp till Grötvallsjön. Vanan att orientera med karta och kompass (GPS fick inte användas) var inte så utbredd i grupperna, milt uttryckt. Därför följde jag och min kollega Tommy var sin grupp som observatör.

Sedan bar det av upp för fjällslutningen.

Kaffe och smörgåsar fanns överst i packningen, så det svåraste man hade framför sig för tillfället var att hitta en torr plats att inta lunchen på.

Vacker vandring till Grötvallsjön
(Se gärna kartan i slutet på artikeln)

Vägen upp till Grötvallsjön var härlig, sol, vindstilla frisk luft så mycket man ville. Fjällbjörkarnas musöron och på barmarksfläckarna lös det rödlila av krypljung även fåglarna tycktes glömt snöovädret för det "snarkade" av bergfinkar, blåhaken drillade i de nedre regionerna.

Högt upp mot Gröthogna tyckte vi att vi kunde ana siluetterna av två fjällvråkar.

Min grupp hittade en vacker plats att luncha på med Gröthogna i fonden. Platsen låg strax innan vi lämnade Norge och dvärgbjörkskogen.

Framme vid Grötvallsjön som ligger på den svenska sidan väntade Mikael Andersson från Idre Sameby.

Micke hade kört ut vår utrusning och proviant i förväg med en fyrhjuling med släp. Det låter konstigt med fyrhjuling på kalfjället, men här uppe vid Grötvallsjön har samerna ett av sina kalvmärkningsområden, så hit skall alla renarna drivas för kalvmärkningen strax efter midsommar. Ett arbete som brukar pågå ett par tre veckor.

Både Micke och hans bror Peter har hjälpt oss med grupper flera gånger tidigare.

Även deras pappa, Allan Andersson hjälpte oss en gång med att steka renfilé i tältkåta. Det var under ett program som vi kallade "fjäll-triathlon". Allan var själv en rätt duktig skidåkare i sin ungdom.

Elon Hedlund i Särna berättade för mig en gång: — Allan Andersson, lappen. Han var väl med och vann en del tävlingar.

Gulf Idre

FULLSERVICEMACKEN!
Här tankar både bil- och passagerare energi.

Vi har fullserviceverkstad, däckverkstad, släpvagnsuthyrning

Biltillbehör. Bildelar ordnar vi på i regel en dags leverans tid.

Drivmedel, livsmedel, smörgåsar, korvmenyer, videdouthyrning mm.

Hyr bil hos oss

Tag tåg och buss till upp till Idre. Bilen står här och väntar på dig. Tryggt, enkelt och säkert.

MILJÖSMART!

ÖPPETTIDER
Vardagar 7 - 21
Lör, sön 8 - 21

Välkommen till Gulf Idre
Macken mitt i byn

Byvägen 24 • 790 91 Idre • Tel. 0253-20112

Allan Andersson

Jag minns han även skänkte nån ren till som pris till någon tävling söderut. Det var en snäll pojk.

Brorsans hanses äkte också, egentligen hade han väl två äldre bröder som tävla de me. Axel hette en, den andra äldsta minns jag inte namnet på, berättade Elon Hedlund i Särna för mig en gång.

Mickes bror, Peter driver även den lilla butiken Renbiten i Storsäterna där han och hans fru Helena säljer sameslöjd och köttprodukter från den egna produktionen.

Dessutom så framgångsrikt att de fått utmärkelsen "Årets Dalastipendiat 2017" av Sparbanksstiftelsen med vidhängande stipendium.

I väntan på kalvmärkning

Foto: Peter Andersson

Motiveringen löd:

"Renbiten AB kombinerar renskötsel med egen förädling, butik med café-verksamhet med specialisering av både tjänster och produkter som har sitt ursprung i den samiska kulturen. Ågarna har genom sitt företag tillfört en ny dimension till turismnäringen, som också skapat nya arbetstillfällen i fjällnära glesbygd".

Peter Andersson anordnar sedan ett flertal år fjälläventyr i egen regi där man får uppleva samekulturen. Både för enskilda och grupper.

Åter till den kommande kalvmärkningen vid Grötvallsjön.

Kalvmärkningen är just anledningen att vi tagit oss ända upp till Grötvallsjön.

Ja, vi själva skulle inte stanna kvar till efter midsommar och kalvmärkningen

En fjällvråk kommer nedfarande och skrikande från Hävlingekläppen. Det är inte bara fjällvråken som skriker även magarna på gänget så snart är matlagningen i full gång. Vad blir det? Fjällbakt pitabröd med renskavsörö naturligtvis!

Oj, Bourgogne i Grötvallsjön!

Visst färgas Grötvallsjön blodröd när de sista solstrålarna försvinner vid elva-snåret. Men vi överraskade gänget med en mugg av den äkta varan till middagen.

För att rädda något det dyra vinets Bouquet flyttade vi in det i en varm kåta.

Då inte alla får plats i en kåta så åter vi ute stående runt fyrhjulningens kärna.

På så sätt kan Micke dela med sig lite om kalvmärkningen och av hur det är att vara en modern same.

Hungern är den bästa kryddan...

Sätta upp kåtor i 9 sekundmeter kan vara knepigt...

utan gruppen skulle jobba med att reparera rengården som skall hindra de svenska renarna från att bli norska. Nu skall här sättas upp ett lägger för två dygn.

Resa två tältkåtor, bygga latrin, ordna med mat- och diskplats etc. för två dygn.

Sätta upp tältkåtor när fjällvinden tror att det är segel, kräver en hel del samarbete.

Det är första veckan i juni, men det är aprilväder, ömsom sol ömsom snö.

En sameby är inte en sameby...

Gänget fick lära sig en hel del om sameslivet, bland annat att en sameby inte är en by där samerna bor allihop tillsammans, utan en juridisk person, en ekonomisk förening.

Det är ett av de vanligaste missförstånden och okunskap om rennärings- och samekulturen säger Micke.

I mars april flyttar renarna upp från skogsregionen där de har sitt vinterbete till sina kalvningsplatser på fjället.

Våra renar har Långfjället som kalvningsplats och känner på sig när det är dags att flytta upp.

De hittar lätt för de äldre renarna och ledaren har vandrat den vägen många gånger.

Forts. sid 10

IDRE
Fjällens Sport

- ▶ FISKE
- ▶ JAKT
- ▶ AMMUNITION
- ▶ FRITID
- ▶ BOENDE

www.idrefjallenssport.se 0253-203 08

Det mesta för fiske- och vandringsturen...

Köp fiskekort hos oss och passa på att uppdatera din spinn-met-flugutrustning.
— Färsk mask, drag, spinnare, flugor —

Välkommen in till
IDREFJÄLLENS SPORT
snett emot Ica Idrebya

idrefjallenssport.se

Kalvmärkning
Foto: Peter Andersson

Vi samer följer med och bevakar vandringen. Inte minst för rovdjurens skull. Det är inte bara vajorna som känner på sig att det är dags för kalvning.

Det verkar som örn, varg, djäv och björn även har koll på det. Rovdjuren tar upp till 25 % av våra renar på ett år, berättar Micke

När vi samlat våra renar häruppe fortsätter Micke, driver vi in en grupp renar i hägnen.

Men renjurarna kan ta lång semester... och stannar gärna i de lägre regionerna.

Renarna så springer de runt, runt alla åt samma håll, motsols. Det brölas från frustande strupar och klickas från hundratals klövar.

Nu gäller det för varje samefamilj att leta upp sina egna renar och fånga in vajans (renkon) kalv och märka den i örat med familjens renmärke.

Det kan vara svårt och ta tid att identifiera vajans öronmärkning där de springer runt, runt så efter några timmar måste vi släppa ut renarna så det får vila och sedan fånga in dem nästa dag igen. Så fortgår det tills alla renarna är märkta.

Du sa att det klickar från hundratals klövar, vad är det som klickar?... Undrar en i gänget.

Micke förklarar: - När renen springer eller går hörs ett knäppande ljud. Det är inte renens klövar som smäller ihop, utan ett senfäste i bakbenet som glider över ett ben och som framkallar det knäppande ljudet.

Varför renen har klickade klövar är man inte säker på, men troligen är

det en slags kommunikation som gör det lättare för renarna att hålla ihop flokken.

Renen är ju ett flockdjur, och om några renar oroas av något som t.ex. ett rovdjur och börjar röra på sig, då sätter klickandet igång och då kan de andra djuren i flokken höra det och själva börja röra på sig och knäppandet ökar och det blir en varningssignal att vara uppmärksam, det kan ju vara speciellt bra i mörker avslutar Micke.

Det börjar bli kyligt, termometern visar på minus tre grader.

(Det skulle bli ännu på kallare på natten. Minus nio när jag gick en "kissrunda" klockan tre.

Det är dags att gå in till brasorna och krypa ner i dunsäckarna säger jag, men först något om morgondagens program.

Klockan 10.00 ses här så ger Micke dagens uppdrag. Då skall alla morgonprocedurer och frukosten vara avklarade. Ni skall även ha gjort er egen lunch med varm dryck i termos. Glöm inte kniv och kåsa. Ni skall även ha era varmaste kläder, stövlar/kängor med varma sockor.

Gänget gick in i sina kåtor med sprakande brasor och vi gick till vårt kalla kupoltält för några timmars sömn.

Vi kunde höra skratt från tältkåtorna efter sängdags. Berättade man historier, -eller var det åt oss dom skrattade?

Döm om min förvåning när vi inte kommer in i tältet då det är fullt med packning! Ut och fråga i kåtorna vem som fyllt vårt tält med packning.

— Jag trodde det var ett förrådsstält, säger en.

— Jag såg att det låg fullt med packning där så jag slängde även in en del av min, sa en annan. Så småningen om var tältet rensat från obehörig packning och även vi kunde till slut krypa ner i våra iskalla sovsäckar utan värmande brasa.

Vi kunde höra hur man låg skratade åt varandras historier i de varma tältkåtorna (eller var det kanske åt oss man skrattade).

MORGON DAG 2

Tommy och jag vaknade tidigt. Solen sken men det var kallt. Medan vi gjorde våra morgonbestyr (lite lättsinnigt tvättning etc.) hörde vi att det började röra på sig i tältkåtorna.

Det skramlade av kastruller och bestick och stämningen verkade på topp.

Gänget hade ju inte frusit i sina kåtor som Tommy och jag gjort.

De hade eldstäder och haft möjlighet att ha turas om med eldvakt och kunnat vakna varma å goa. Snart hade dukat upp frukostbordet.

Klockan tio stod så grupperna uppställda och förväntansfulla utanför kåtorna.

Micke försåg deltagarna med yxor, kartor, tänger ståltråd etc. *Forts. sid 12*

**VI UTFÖR ALLA FÖREKOMMANDE
JOBB INOM VVS!**

**ÄVEN MINDRE BYGGJOBB SOM
REPARATIONER OCH VATTENSKADOR**

GLASMÄSTERI/VVS BUTIK

Även entreprenad med minigrävare (5 ton).
Byter allt inom glas ex: Bilrutor, isolerglas,
stenscottsreparationer, planglas (kittning)
vanliga fönster

Välkommen att kontakta oss
Hattis

Bygg&Vvs Akuten • Särnavägen 142 • 790 90 Särna
byggovvsakuten@gmail.com

Hans-Ove 076-8384575

Fjätervålen

– toppen i Idrefjällen

Skidåkning 1 002 m ö h!

Fjätervålen's 18 km långa, breda och välpreparerade pister är belägna mitt i vidder av orörd och stor-slagen fjällnatur – **15 min från Idre Fjäll.**

Här hittar du också 18 km fina längdspår som slingrar sig runt området.

I backen är det gott om plats och de stora åkytorna gör att pisterna håller sig fräscha länge. Det finns aktiviteter för hela familjen och när man vill koppla

av tar man en kopp varm choklad framför en sprakande brasa eller njuter av god, vällagad mat i Vårdshusets lugna atmosfär.

Fjätervålen är en favorit för många alpina klubbar som gärna förlägger träning och tävlingar här. Oavsett om du åker alpint på skidor, snowboard, telemark eller längdåkning, oavsett om du är nybörjare eller expert hittar du ditt lymstmate här.

HÅLL KOLL PÅ OSS!

BOKA PÅ
fjatervalen.se

- BOENDE
- SKIDHYRA
- SKIDSKOLA
- SKIPASS

*Tack för i vinter!
Vi ses igen nästa säsong!*

TEL. 0253-211 43 | FJATERVALEN.SE

Köp Idrepasset! 58 nedfarter i Fjätervålen och Idre Fjäll.

Forts. Iskallt uppdrag...

Det här är väl bättre än skrivbordsjobb, eller...?

Några fick kikare papper och penna. De med yxor, ståltråd och tänger skulle följa rengården efter norgegränsen och laga hål som tung vintersnö och vilda fjällbäckar orsakat.

Några skulle upp på några närliggande fjälltoppar för att se om det fanns grupper av ren i omgivningarna och pricka in dessa på karta.

Det var en fröjd att se dessa härliga människor där de flesta var helt oerfarna när det gällde fjäll och friluftsliv, så glada och förväntansfulla. Nåja en och annan hade väl lite fjällvana, landstingsdirektören t.ex. kom från Norrbotten och verkade rätt hemma på fjället.

Så spred sig grupperna efter fjället. Micke, Tommy och jag följde arbetet på avstånd i kikare.

Jag ser en grupp som följer rensstängslet och just kommit fram till ett ställe där stängslet passerar en bäck som bildat en liten tjärn. Jag undrar hur de skall hantera situationen. Ser att någon pekar på ett hål i stängslet som är fullt med gammalt fjolårsgräs och mossor. Man kan se att vattnet gått betydligt högre i bäcken.

Jag ser att ekonomichefen försöker ta sig över isen och ner mot bäcken för att reparera hålet. Det var lätt att se att det var just han då han var den ende med vit anorak. Jag följer det hela intresserat i kikaren.

"Mindnattssol" på Hävlingekläppens topp

Plötsligt blev ekonomichefen bara en halv ekonomichef!

Isen hade brustit och han stod nu upp till lären i det iskalla vattnet. Jag blir orolig och börjar ta mig ned för fjällslutningen och gruppen på isen. Jag stannar till för att göra en snabbkoll av läget om "den ofrivilliga badaren" tagit sig upp ur vattnet.

Vad ser jag... en vit anorak som vadar genom det iskalla vattnet mot hålet i stängslet. Har man ett uppdrag så har man!

När jag kommer fram till gruppen är nätet i stängslet lagat och stolparna pekar rakt och fina mot den blå himlen. Jag försökte få med den blöte till lägret för klädbyte.

— Jag kommer kl. 16 som avtalat, vi är inte klara med vår del av stängslet, fick jag till svar.

Jag försökte med *du kan bli sjuk om du inte får något torr på dig*. Fick till svar att byxorna nog torkar och att vattnet i stövlarna nu är riktigt varmt!

Det blev eftermiddag och kväll dag två.

Ett trött men nöjt gäng steker renkött och rör ihop pulvermos med lök i. Muggar med Bourgogne står på släpet. Det läppjas frisk på det iskalla vinet som säkert hade en temperatur en bit under nollan innan de passerade in i munnens goa värme. Ingen hade ju tänkt på att ställa in vinet i värme direkt man kom tillbaka.

Jag log för mig själv när jag tänkte på hur några av herrarna diskuterade

"Middag i "barköket" med väl kylt Bourgogne

olika druvsorter och viners förträfflighet i bussen på uppväg. Nu var "läcker-gommarna" avtrubbade och man lät sig väl smaka av det iskalla vinet.

Midnattssol och fisk utan fjäll

Efter middagen frågade jag om några ville följa med upp och titta på "midnattssolen"?

Vi var ju högt upp och klockan var framställd på sommardag så solen kunde vi nog se fram till klockan elva från Hävlingekläppens topp 1068 möh.

De flesta ville vila, men några tuffingar hade kraft kvar och följde mig, Tommy och Micke upp.

Precis när vi skall gå kommer två killar fram och frågar om de kan få fiska? —Vi har teleskopkastspön med och halva sjön har gått upp.

—Nej, det får ni tyvärr inte, säger Micke. Sjön är vårt skafferi när vi själva jobbar häruppe och dessutom har ni inga fiskekort. Stokörade vänder grabbarna och går tillbaka till kätorna.

Det tog en stund (och en del kraf- ter) att ta sig upp på den blåsiga toppen av Hävlingekläppen, men väl uppe fick vi belöningen. Vi fick se solen sakta sjunka ner i den norska fjällvärlden. Trist att solen inte är svensk sa Micke, nu går vi ner och värmer oss.

När vi tittar ner över sjön ser vi några prickar som går efter stranden på den isfria delen av sjön. Jag tittar i kikaren och ser att det är grabbarna som Micke nekade fiska, och vad bär de på? ser ut som små hinkar?

Väl nere så möter vi grabbarna vid tältkätorna. De ser både lyckliga och lite "skämsiga" ut.

— Vi kunde inte hålla oss, förlåt! Det som såg ut som hinkar i händerna på grabbarna när vi gick nedför Hävlingekläppen var inget annat än knippen med röding och öring upp-trädda på en kvistar.

Micke blev inte lika glad som fiskargrabbarna. Dessa herrar gick vidare mot ån för att rensa all fisk. Säkert ett mycket iskallt uppdrag det med.

Den natten sov alla ovaggade, man inte ens eldvakt, utan när vi gick "ronden" vid halv två snåret kollade om allt var lugnt. Det var det inte, för snarkades så hårt så tältdukarna fladdrade. Eldarna hade falnat till glöd. Ingen verkade dock bry sig om detta.

Forts. sid 14

Svenska kyrkan
IDRE * SÄRNA

**Välkommen till fjällkyrkoöverksamheten
i Idre-Särna församling!**

**SOMMARENS
VECKOSHEMA:**

SÖNDAG
Friluftsgudstjänst på
Grängesåsvallen.

TISDAG
Musikkväll i Storsättern.

ONSDAG
Musikkväll i
Fjällkapellet på Idre Fjäll.

TORSDAG
Nattvard på Idre Fjäll
Ljusgudstjänst i Storsättern.

DESSUTOM:
Dop och vigslar i kapellen,
kyrkorna eller utomhus,
kontakta oss gärna!

*Gud välsigne dig!
Välkommen!*

Veckor, dagar och tider, mer info. och kontaktuppgifter finns på hemsidan.
Telefon 0253-59 61 54 • www.idresarnaforsamling.se

Särna-Idre Fiskevårdsområde

Särna -Idre Fiskevårdsområde omfattar Särna och Idre Socknar, med 17 mil större strömvatten, 6000 ha sjöar och massor av mindre strömvatten: ungefär 400 000 ha landområde. Sveaskogs vatten ingår och genom samförvaltningsavtal de flesta reservatsvatten utom i Fulufjällets nationalpark och Hävlingsystemet.

Fiske i Särna och Idre socknars världsberömda strömvatten!

Strömfiske efter öring och harr kommer i regel igång framåt midsommar. Vid lämplig väderlek kan dagsfisket på vissa sträckor vara bra även tidigare. Natfisket brukar vara fenomenalt i början av juli i vissa vatten: ex Storån, Grövlan, Sörälven, Guttan m.fl. Andra halvan av juli blir vakperioderna kortare. De största öringarna tas i regel på natfiske.

Sjöar, vinter- och sommarfiske efter röding.

Särna-Idre FVOF sätter ut röding i ett stort antal vatten (uppräknade under särskilda bestämmelser nedan). Fisket på röding är bäst maj-juni, då rödingen hugger bra på långdrag eller fluga vid nattliga vakperioder.

Turistfiskekort Särna-Idre FVO: Gäller fram till sista april 2018

Fisket skall bedrivas med måtta för god fiskevård. Fångad fisk får ej saluföras. Levande fisk får ej användas som agn.

Minimimått: Österdalälven: Östomsjöbron - Hornån, samt i Fjäten från fallen till Fjätrös: öring och harr 45 cm, fångstkot max 2 öring eller harr/kort & dygn. **Flugfiskesträckor** öring och harr 35 cm, fångstkot max 5 fiskar/kort & dygn.

Övriga vatten: harr 30 cm, röding 25 cm, öring 25 cm.

Förbud mot fiske från båt eller flytring i: Norra Trollsjön, Slötjärn, Valltjärn, Källdalstjärn, Bladtjärn, Tjärn 87, Slättåstjärn, Mellersta Långsjön, Bergslagstjärn, Kimtjärn, Älgsloken, Blanktjärn, Ögåvalltjärnarna, Bergslagstjärn, Bumlingtjärnarna, Djuptjärn, Stora Fylsjön, Jämngäddtjärn och Glytjärn. I Bälsjön, Öresjön Idre, Öresjön Särna, Långtjärn, Burusjön, Gyttjetjärnen, Hemsjön, Södra Trollsjön och Näcksjön är **båtfiske tillåtet**. I samtliga uppräknade vatten gäller max **5 laxfiskar/kort och dygn och 2 spö/fiskare** (2 spö/fiskare gäller i alla vatten, alltså även i Grövelsjön och Hällsjön).

Endast fiske med fluspö: Storån; uppströms Hällsjön, och Klingforsen - Kronparklinjan söder om byn Foskros. Sörälven; Båthusströmmen - Flottarkoj-grunden (gapskjulet). Grövlan; Storedan (gapskjulet) - Storån. Buruån; Burusjön - Smedkojan. Fjätälven; Skoterleden vid Ringströms - Inloppet i Österdalälven (Fjätrös). Mellan Hällsjön och bron i Foskros är nu alltså spinn mm., tillåtet. Allt strömfiske är förbjudet 1/9 - 30/4, **undantag** flugfiske efter **harr** är tillåtet 1/9 - 31/10 i alla harrvatten (i Storån finns harr upp till Sognstupet).

Fiskeförbud: Fulan; Södra Fulusjön - fallet vid Gethammaren, bron vid Strupen - Sillerhällarna. Görälven; nedan hån vid Lillingarna - Lillån, Flugsträckor och förbud skyltas.

Fiskekortet gäller även i: Sveaskogs vatten (ej privatarrrenderade och skyltade), Dala Fjällfiske utom Fulufjället och Långfjället (se fiskekartan), hela Glysjön, hela Öjsjön och hela Trängselsjön.

FISKETIPS, FRÅGOR: Särna-Idre FVOFs hemsida www.sarnaidrefvo.se, och telefon 0253 - 10210, kl 14 00 - 15 00 vardagar.

FISKEKORTEN KOSTAR:

1 dag 60 kr 2 dagar 100 kr 3 dagar 120 kr 4 dagar 160 kr 5 dagar 200 kr 6 dagar 240 kr 7 dagar 300 kr

Säsongskort (1/5-2015 – 30/4-2016) 400 kr
 Make-Maka-kort 1 säsong (se ovan) 600 kr
 Gruppkort 1 dag (10 personer) 400 kr
 Gruppkort 1 dag (20 personer) 500 kr

FISKEKORT Kan köpas på följande orter: Flötningen, Foskros, Grövelsjön, Gördalen, Höstsättern, Idre, Lillfjäten, Lövåsen, Mora, Myråsen, Mörkret, Storbo, Storfjäten, Storsättern, Särna, Sörsjön, Tjärnvallen, Älvdalen, Öjvassla. För närmare information se vår hemsida.

FOTO: H. FORSSLUND

Fiskekort kan även köpas på hemsidan.

www.sarnaidrefvo.se

SNÄLLA: Undvik att kasta cigarettfimpar på vattnet (isen), fisken kan ta dem som mat. Antingen "omsätter" fisken "näring" från fimpen och får sämre värde som matfisk, eller också fastnar filtret i analen och leder till en plågsam död för fisken.

FRÅGOR/TIPS: SE HEMSIDAN:

www.sarnaidrefvo.se

- eller ring 0253-102 10.

Trevlig fiskesäsong
 önskar vi alla glada laxar!

Fisken frös under rensningen...

Morgon dag 3

Ett glatt men sömndrucket gäng blev väckta med frukost på sängen (nästan). Tommy och jag kokade fika och Micke gjorde härliga renklämmor med tjocka skivor rökt renstek i. Det var uppskattat vill jag lova och gänget pratade i munnen på varandra om gårdagens äventyr.

När gänget efter frukost stod uppställda för att få höra dagens planer så hörs en hög stämma...

— Hasse idag vill jag bestämma utrustning.

Det var vår isvaksbadande vän ekonomichefen som ropade och vinkade med armarna. —Och vilken utrustning har du tänkt dig? frågar jag. —Lågskor, portfölj, hatt och paraply, skrattar han fram.

Vilken glädje och entusiasm den mannen utstrålade.

Han som gått från skolbänken till det stora skrivbordet på landstingskansliet utan att passerat naturen på vägen och inte ens ägt ett par gummistövlar. Nåja, det fanns många ovana och lite valhända entusiaster i gänget.

När vi packat och för att gå ner mot Sylen igen var det en kille som inte kunde hitta bärremmar på ryggsäcken!

Han bad mig hjälpa till och leta runt lägret. Remmarna var inte så långt borta. Han hade satt ryggsäckens regnskydd på baksidan av säcken och då var de naturligtvis borta. Man skall inte skratta åt sina gäster och kunder, men ibland går det inte att låta bli.

Nere vid Sylen väntade Olav med Sylöra för återfärd till Sjöstugan på den svenska sidan.

Sedan gick färden till Kringelfjorden och Blankvattentjärn där vi möttes av dragspelsmusik och glödande grillar i väntan på gårdagens örings, och rödingsfångst. Jag hade varit uppe ett par veckor innan och satt ut regnbåge som det var meningen att gruppen skulle fiska upp och laga till.

Det sa bara Klick...

Som avslutning delade vi ut ett minne som Peter och Mickes mamma slöjdat. En amulett, ett lyckoben. Just det benet som ger det klickande ljudet. Lyckobenet förvaras i en liten läderslida med tygfransar i de samiska färgerna.

Efter denna trevliga avslutning i Kringelfjorden så övernattade gruppen på Knappgården.

Dagen därpå, efter en enastående frukost bar det iväg till Skogsmuseet Lomkällan där man bjöds på en guddad tur av Stig Eriksson och fick prova på såväl Kolbotten med messmördruppa, som att såga plank av timmer på gammalt vis innan hemfärd.

Några veckor senare blev jag inbjuden på en liten tillställning på Landstinget, man tackade för denna nyttiga och trevliga kombinerade konferens och samarbetsövning. Ekonomidirektören sa att han fått upp ögonen för naturen och friluftsliv och att resan har betytt, och nog kommer att betyda mycket i framtiden både för honom och familjen.

Dessa "tjådtjermoerh" (litet lyckoben, som sitter i framhoven) har tillverkats av Peter och Mikael Anderssons mor. Ett minst sagt vackert och ovanligt halssmycke. En sådan har jag alltid med mig i min plånbok. Dessa tre på bilden förvarar jag på en säker plats hemma.

Dock kunde han tänka sig hoppa över bad i isvak, även om det var mycket "uppfrysande".

Hela gruppen var mycket tacksamma för allt de fått lära sig och uppleva. Eller som landstingsdirektören sa: — Det här var något för oss alla att ta med oss hem, man har onekligen fått lite perspektiv på livet. Det finns så mycket att lära, men mest av allt har vi fått lära oss att "ta det kallt!"

Alla kan om man vill (eller måste)= sant!

Jo det var tuft väder och emellanåt ganska krävande, det tyckte även vi som höll i projektet. Men förbaskat trevlig och nyttigt för oss alla!

Vill du själv uppleva en fjällvandring till sylen och upp mot Grötvallsjön?

(Läs mer på sid.19)

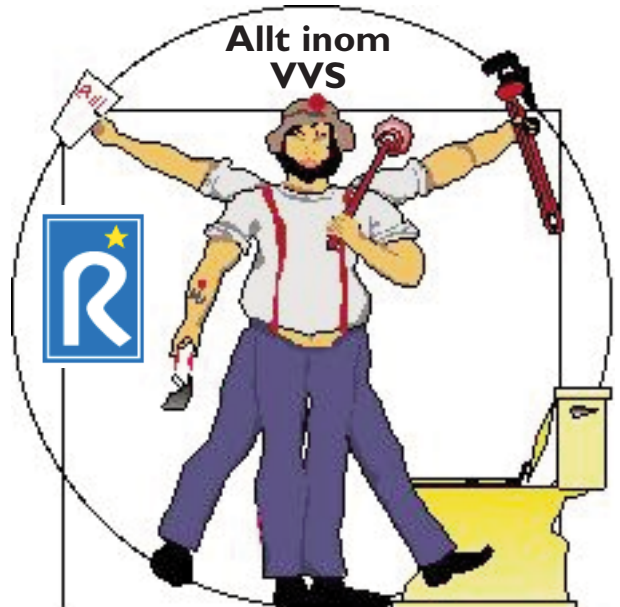
Boka plats på Sylöra vandra upp till Grötvallsjön där det går bra att tälta om inte samerna har aktiviteter där. (Viktigt att inte störa renarna).

Du har sedan olika alternativ att ta dig vidare.

Ta stigen mot Hävlingestugorna där du även kan tälta eller hyra stuga (förbokas). Vid hävlingestugorna finns stugvärd som även hyr ut kanot som kan ta dig till spännande avlägsna vatten, eller bara för en fisketur. Du kan också följa stigen över Långfjället till Grövelsjöns Fjällstation.

Harryssons Rörservice

Allt inom
VVS

Din närmaste fackman inom
VVS

Välutrustad servicebil

Mobil: 070-5460477
Byvägen 9 • 790 91 IDRE

Karta: Eniro

Sylen

Text & sammställning H. Forslund
Källor: -Bygdebok från Hedmark. NRK.

Den Norska väglösa bosättningen Sylen - historik...

Många med mig har vandrat den vackra vägen från Sjöstugan i Grövelsjön upp mellan Sjöhöga och Salsfjellet på norska sidan, för att sedan komma ner emot den väglösa norska bosättningen Sylen och ta båten tillbaka.

Den första fråga man ställer sig är: Varför har någon bosatt sig här? - Närmaste vägförbindelse ligger 10 kilometer bort på den svenska sidan av Grövelsjön!

Jämför man den omgivande karga fjällnaturen med det gräsklädda bördigare deltalandskapet som bildats av åarna Grövla och Röas meandrande utlopp i Grövelsjön, just vid Sylen, då förstår man genast att här var ett av de få ställen man kunde föda häst och några kor och får.

Vad jag hört bor fyra personer året runt i Sylen än idag. Eva och Kjell Ryvang på Ryvang Gård och på gården Sylseth bor Nils Engström, med rötterna i Dalarna och Falun, och sambon Anne-Lise Sylen.

Nils flyttade in hos Anne Sylen 1996 och har tre nu hytter för uthyrning. Nils har en stor öppen snurrebåt och har fått hjälpa mig med transporter av både folk och utrustning då turbåten Sylöra inte räckt till. Sylöra fick på den tiden bara ta 12 passagerare plus besättning.

Vi tar det från början...

Jag lånade för länge sedan en norsk gammal norsk "Bygdebok" som handlade om Hedmark. Jag kopierade sidorna som gällde bosättningen Sylen.

Om jag minns rätt var det en som hette Elsa som jag lånade boken av. Elsa hade jag lärt känna på Björnliden, eller om det var på Lövåsgården. En dag när vi var och åt lunch på Bryggeloftet i Elgå så serverade Elsa där. Eftersom vi kände varandra så började vi prata om lite av varje och kom in på bosättningen Sylen. Elsa berättade att hon hade i sin ägo en bygdebok från Hedmark och där man kunde läsa om "Sylen-gardene" och dess bosättare från 1766-1959.

Jag fick låna boken och som jag nämnde så kopierade jag några sidor. Jag har inte översatt texten till svenska förrän nu.

Visserligen känner jag många norrmän (och norskor) och har jobbat ihop med flera. Det gör mig knappast till proffs på norska så jag hoppas på förståelse om några fel smugit sig med. Texten nedan är ur bygdeboken.

Sylens gårdar

Sylen ligger längst i öster i norska Femundsmarka, dvs. längst in i den norska delen av Grövelsjön. - Innan Strömstads avtalet 1751 och rösende av Riksgränsen 1757 betraktade svenskarna i trakten att all mark västerut fram till Femundsvika hörde till Sverige.

- Prästen Daniel Buskowius i Elfdalen hade med 200 dalkarlar år 1664 erövrat Särna, Heden och Idre och tvingade befolkningen svära trohets ed till drottning Kristina, Gustaf Adolfs dotter. - Svenskarna hävdade att dessa bosättningar tillhörde

Den norska väglösa bosättningen Sylen. Båtbryggan syns ute på udden. Foto: H.Forslund

Herdal (Härjedalen), som överlätits till Sverige av den danska kungen vid Brömsebrofreden 1645.

Efter det stora nordiska kriget 1700-1721, var det genom ett fördrag mellan de stridande parterna ett beslut på att en kommission från båda länderna skulle gå upp och stega gränsen längs hela sin längd för att undvika friktioner om jakt och fiske mm i gränsområdena.

stora "Dalaresa" upp förbi Grövelsjön och genom Femundsmarka till Röros. - Han bodde (rastade) vid den norra änden av Grövelsjön, där Sylen byggdes ca 30 år senare. Linné skrev: "Här hittade vi ingen gård, eller ser rök från fiskehus (fisk stall)", och han prisade vattnet i bäckarna: "vattnet som smakar som ingenting annat."

I gränsavtalet i Strömstad 1751 Bestämde:

Riksgränsen skall gå från Herjohogna i rak linje till Vinsjøgusten. (Vånsjøgusten) således den norra änden av Grövelsjön ut med Grövlan och ån Rönnsjöen över på den norska sidan av gränsen.

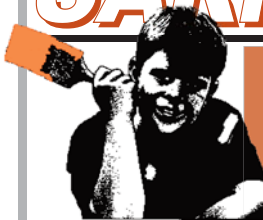
Nu kom frågan om Särna och Idre upp.

- och det fanns en hel del aktivitet av både norrmän och svenskar på båda sidor gränsen och som var svårösta rent juridiskt.

- Carl von Linné, den svenska berömda forskaren, gör i 1734 sin

Forts. sid 16

SÄRNAFFÄRN

Välkommen till det
"LILLA VARUHUSET"
i Särna - mitt i byn
(fd. Sprängs)

HÄR HITTAR DU bl.a

Järnvaror • Färg • Tapeter • Vitvaror • Fiskeutrustning/kort • Kartor • Leksaker • Hundartiklar • Återförsäljare för Cylinda produkter, tillbehör - och mycket mer.

Vi är även ombud för:
SYSTEMBOLAGET

NYHET!

Skyttesimulator

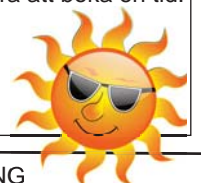
- Med sikte på äljakten, eller bara på skoj. Vem är bäst, du eller kompiserna?

Minikafé med gott fikabröd, mackor och korm. bröd i butiken.

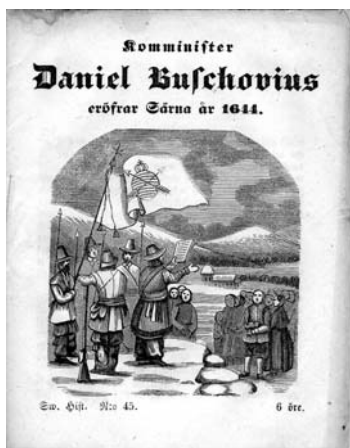
Hamburgare
Vi serverar hamburgare.

SOLARIUM
bara att boka en tid.

HÅLTAGNING - PIERCING
Vi tar även hål i öron för örhängen etc.

Särnaffärn • Särnavägen 133 • 0253-104 30

Denna lilla "historiebok" tryckt 1861 och som beskriver "befrielsen" av Särna och Idre, har jag fått till skänks av "pryl- och antikvitetsam-laren (och bankmannen) Örjan Johansson. Bördig från Särna, numer bosatt i Stockholm. Fint litet häfte, men skriven på gammalsvenska och har ett svåräst typsnitt.

Här byggde Hans Jensen Syl från Herdal (Härjedalen) sitt Fjällheim/fäbod omkring 1766.

Han var gift med Ingeborg Eriksdatter från Langen, strax norr om Femund. - Hans Jensen Syl arbetade först troligen på (med) Femund hytte från början. - Han lär ha varit från Morset gård i Hälsingland vilket förbryllar något med tanke på namnet, Hans Jensen Herdal (Härjedalen).

Det är kanske så Herdal (Härjedalen) en tid efter det att det avstods från Norge, räknades till Hälsingland.

Deras enda son, Jens Hansen, togs av en snöskred i Litl-skora uppe på Elgähogna 1795, 27 år gammal, och alltså född 1768, "död ef et sneveir som overfaldt ham paa Bortreise til Elgaaen", står det i kyrkoboken. Traditionen säger att han förlovade sig med en flicka från Buvika.

Hans Syl och Ingeborg tar nu som fosterbarn hennes brorsdotter Ingrid Olsdatter, som sedan gifte sig 1797 med Lars Mortensen Holbekkmoen från Tolga. Deras dotter, Ingeborg Larsdatter var 1826 gift med Mikkel Nilsen, från Femundsvika.

- Mikkel Nilsen bygger både såg och stanskvärn (ett verktyg "stampa" ull till vadmal) vid Sylen. Den sista var i bruk under en längre tid och tog stampning av vadmal från många platser i Engerdal långt efter 1900.

- Mikkel blev hårt drabbad av gikt i sin ålderdom. Då övade han sig att skriva. Man kan se att Mikke hade en ovanligt vacker handstil i postillor och andra böcker som har varit på gården.

Deras äldste son, Lars Mikkelsen flyttar nu in på Sylen en tid.

Han gifte sig 1856 med Berit Sofie Mikkelsdatter Midtdal i dalen Tufsingdalen, f. 1830.

De har många husdjur på Sylen 1865, bland annat 18 renar, och han var den enda utom samerna som hade tamrenar i renhjärden i Engerdal. (förutom när pastor Fretheim som hade korrrenar en vinter.)

- Lars Mikkelsen Sylen emigrerade till Amerika runt 1871 med hela sin familj.

- Hans syster Ingre var gift med Ole Eriksen, S. Svukuriset. De flyttade nu in på Sylen och lät sin dotter och svärson Jörgen Jakobsen ta över S. Svukuriset, som de sedan sålde till Ole Torbersen för samma pris, kr. 1000 - och emigrerade 1885 till Kanada.

Ole Iver Sylen tar vid på gården

Ole Iver Sylen är en släkting till första frun på Sylen, Ingeborg Eriksdatter och direkt ättling på sin mors sida av det andra paret som brukade Sylen. - System Ingri dog 1906. Hans halvbröder, Johan och Ole är av andra slakten. - Ole Iver byggde sig ett hem på den västra sidan av ån Gruvla. (Grövlan)

- Johan Ryvang byggde sin gård längre ner mot Grövelsjön och Ole, den yngsta, har tagit över faderns gård, som Ole Iver av en eller annan anledning hade förlorat arvsrätt till, redan innan de verkligen visste om Sylen var selveirgard, (självägd gård).

Staten hade nämligen 1901 tagit över den norra delen av allmänningen och inte samtycker till detta och gårdarnas hävd av mark.

Fallet hamnade hos Herredsretten.

- Ole Jonasson hävdade att själva gården med vissa fiskesjöar och en del av fjället var en egendom. Under tiden för 2:a världskriget ansåg Herredsretten att endast det som var ingärdat runt själva gården var enskild egendom, medan resten tillhörde staten och Ole Sylen får betala rättgångskostnader på 850 kr.

Domen överklagades till Eidsivating lagmannsrett, som den 17 januari 1946 förkastade Herredsretten domslut och gav full

äganderätt till Sylen inom dessa gränser: från gränsrös 142 till Forborgsen, och därifrån en rät linje till Norgestenen på den sydöstra slutningen av Rönsjö-vorda, därifrån i en rak linje till över Rönsjön till den första avsatsen på Rönsjöruten (1196 möh), och därifrån en rät linje till gränsrös nr 143 och därifrån längs gränsen till rös no 142.

- Det statliga Lantbruksdepartementet överklagar ärendet till Högsteretten, som 28 jun 1952 stadsfester lagmannsretts domen.

Landbruksdepartementet har sedan godkänt att alla tre brukare av Sylen har nyttjanderätt av stadsallmänningen. De tre brukarna har sedan delat området sinsemellan.

Älgpark & Huskyfarm Öjvallberget

Bosse and Friends

Vi har öppet hela året !!!
Ni hittas oss på vägen 311 mellan Särna och Sälen

Ganzjährig geöffnet !!!
Sie finden uns an der Straße 311 zwischen Särna und Sälen

Infos: 076 / 8041156
www.schwedenteam.de

Forts. Sylen gårdarna...

 Sylens gårdar sett från Grövelsjöhället
Foto: NRK

Basnäringen på Sylen

- har varit djurhållning vid sidan av jakt och på vintern ripfångst samt ett gott fiske. - De hade också ett slags växelbruk tillsammans med samer, t.ex. med Pål Sakrisson. Han hade sommarbete på Sylöyan (en gammal sommarboplatz som ligger ca 4 km från svenska gränsen, mellan Elgähogna och Gröthogna).

Pål stängslade in sina renar och när renarna gödslat betesmarken så flyttade han inhägnaden till en ny plats och på den gamla platsen kunde Sylenborna få fint hö.

- I en äldre bygdebok berättar Ole Iver hur han några gånger under 1890-talet som vallpojke fick försöka avvärja vargatacker varg som skulle ta fåren från honom i fullt dagsljus, och att den också lyckats en gång.

GAMMELGÅRDEN

1865 hade Lars Mikkelsen på den gamla gården:

En häst, 10 kor, 14 får, 8 getter och 18 renar och 1875 hade Ole Eriksen som kom som brukare 1872: 1 häst, 15 kor, 3 kalvar, 22 får och 15 getter. Hans syster Bente Eriksdatter som var sömmerska, f. 1828, och har en ko på Sylen.

SYLSETH

Innan högersterett domen 1952, var det fortfarande oklart om Sylen var en fullt självägd egendom. Sylseth som är en del av denna blev även den fullt självägd som Sylen efter domen.

Men när Ole Iversen byggde där, var han tvungen att precis som sin bror Johan Ryvang att sköta om mark som inte tillhörde dem för att få "nyuppodlingsbidrag". De tre bröderna delade Sylen efter Högretdsdomen så att de fick 1/3 vardera.

Ole Iver förlorade på ett eller annat sätt arvsrätten till den gamla gården, och som hans halvbror Ole tog sedan över.

- Genom modern Ingeborg tillhör Ole Iver den gamla släkten i Sylen, medan hans halvsyskon kommer från andra släkten.

Han har varit en skicklig jägare, fiskare och trapper= jaga med fällor.

Som vallpojke räddes han inte vargarna som skulle ta fåren i fullt dagsljus. Ole blev invaliderad i höger arm efter en skjutolycka men han anpassade sina redskap efter detta. Bl.a. gjorde han orv (Lieskaft), så han slog väl så bra med vänster hand.

Ole fick Konungens även Kungens förtjänstmedalj. Innan han dog 1963, hade han överlåtit gården till sin son Kåre.

RYVANG

blev en fullt självägd gård som de två andra gårdarna efter 1952. Den byggdes av Johan Ernst Olsen, som tog sig namnet Ryvang. Han dog 1959. Han var gift med Kristina Semmingdotter från Guttsjön i Idre. Dotter till Semming Jonsen från Skjervagen, vars föräldrar kom från Engerdal, Jon Olsen och Gunhild Semmingdotter.

Johan och Kristina Ryvang Foto: NRK

Johan Ryvang var en händig och beskedlig karl.

Han gjorde gitarrer, var musikalisk och hördes i radion emellanåt. Genom att plocka ner landningsstället på ett tyskt bombplan som kraschade i Grövelsjön omedelbart söder om gården under andra världskriget, tillverkade han sig en vagn, och en del av flygkroppen blev tak på den stora motorbåt han hade i sjön.

De flesta av hans barn har rest ut, gift och bor bort. Ankan Kristina använder trädgård och fortsatte att driva pensionat precis som när hennes man levde.

Flygplansvraket i Grövelsjön Foto: Bruno Westerdahl

Kärra med landningställ Foto: NRK

Flygplanshuv blev båthuv Foto: NRK

Sylen ett populärt vandringsmål och en fin rastplats

Många med mig har vandrat den vackra vägen från Sjöstugan i Grövelsjön upp mellan Sjöhögdä och Salsfjellet på norska sidan, för att sedan komma ner emot den väglösa norska bosättningen Sylen. Den första fråga man ställer sig är: Varför har någon bosatt sig här? - Närmaste vägförbindelse ligger 10 kilometer bort på den svenska sidan av Grövelsjön!

Jämför man den omgivande karga fjällnaturen med det gräsklädda bördigare deltalandskapet som bildats av åarna Grövla och Røas meandrande utlopp i Grövelsjön, just vid Sylen. Då förstår man genast att här var ett av de få ställen man kunde föda en häst och några kor. Vad jag hört bor två familjer året runt i Sylen än idag.

Kjell är barnfödd på Ryvang och

uppvuxen i Sylen. Som många unga ville han prova på stadslivet i stället. Här träffade han sin Eva. Eva ville göra precis tvärt om. Hon ville lämna tätortslivet och flytta ut i vildmarken.

Det blev många och ibland tuffa skolskjutsar.

Sommartid båt till Sjöstugan på Svenska sidan där taxi väntade för vidare färd till skolan i Engerdal, och på hemväg var det naturligtvis samma sak fast tvärt om.

Vintertid ersattes båten av skoter, och när isen varken bar eller brast så blev det att inackorderas i Drevsjö hos farmor och farfar.

På Ryvang gård tog Kjell och Eva upp Kjells farmor Kristina Semmings affärsidé och drev fram till slutet av 1900-talet ett litet fjällpensionat på gården.

Från början fanns bara möjlighet att köpa kaffe och väfflor och hyra ett litet rum samt vissa tider även övernattningsmöjligheter i ett större rum med fyra bäddar.

Det hände också att Kjell och Eva även hyrde ut det egna sovrummet. Sedan byggde man om fjöset (ladugården) till ett mysigt vandrarhem med 22 bäddar. Inredningen var ljus och rustik med högsta mysfaktor.

Kjell och Eva utanför fjöset Foto: NRK

På något sätt lyckades "stadsjant" lura tillbaka Kjell ut i fjällödemarken.

Vad jag minns hade Kjell och Eva två barn som bodde hemma på Sylen och gick i skolan i Engerdal.

Jag hade glädjen att lära känna Kjell och Eva och se det lilla vackra vandrarhemmet med ett litet konferensrum växa fram i det gamla fjöset. Vi hade några fina upplevelser där med grupper både sommar och vinter.

Forts. sid 18

Det blev många turer med jätte-tältkåtor, utrustning och proviant fram och åter över Grövelsjön med den gamla fiskebåten MS/Sylöra.

(En av dessa ovan nämnda kåtor står nu året runt på Brasudden i Kringelfjorden). Största företagseventet vi hade vid sylen var en samarbetsövning med trettio deltagare i två dygn.

Vi hann även med ett vinteräventyr i Sylen innan Kjell och Eva upphörde med verksamheten och då fraktade vi kåtor och utrustning med skotrar.

Varför tog verksamheten på Ryvagn Gård slut?

Först hade Kjell stora planer att bygga fasta grunder för våra tältkåtor men sedan hände något som jag inte riktigt minns. Eva berättade för mig om något om att Telenor hade lovat dra in fast telefonlinje för Internet och som sedan inte blev av.

Jag tror att Eva blev sjuk i den vevan och det blev väl för mycket. Man orkade kanske sedan inte med verksamheten, en verksamhet som naturligtvis var ansträngande med alla långa transporter och det litet primitiva sättet att bedriva verksamhet som det naturligtvis blir när man bor och arbetar på en så avlägsen plats som Sylen.

Jag tror faktiskt att Kjell och Eva bor kvar i Sylen även om det nu var några år sedan jag senast träffade på dem på Idre Bua i Idre.

Der ingen skulle tru at nokon kunne bu.

Storslaget liv och storslag-na bilder från Sylen!

Ett fantastiskt fint filmreportage från NRK om familien Ryvangs Liv på Sylen.

Eva och Kjell berättar i filmen på ett mycket lättamt och otvunget sätt om hur och varför man valde att bosätta sig i väglöst land, mitt i fjällvärlden. Reportaget bjuder på enastående vackra bilder som kommer att få dig att vilja besöka Sylen i sommar.

Jag rekommenderar på det varmaste att du går in på länken nedan och tittar på inslaget. Enklast är om du går in på denna tidnings webbupplaga på kringelfjordens-stugby.se och kopierar länken, eller så kan du mejla mig på hans@bergodahl.se så mejlar jag över länken till dig. En verkligt vacker och informativ film som en natur och fjällälskare inte bör missa.

Filmen hittar du på:

<https://tv.nrk.no/serie/der-ingen-skulle-tru-at-nokon-kunne-bu/prho70000202/sesong-1/episode-2>

Sylöra

SYLÖRA Historik och foto
Nisse Schmidt / H. Forsslund

Bekvämt med båt tillbaka efter en lång vandring...

Foto: Nisse Schmidt

I min artikel "Iskallt uppdrag..." Ägdes och kördes Sylöra av Olav Ryvagn som köpte båten redan 1982.

Sylöra byggdes i Finland och såldes till Olof Ryvang i Storsättern för linjen Grövelsjön-Sylen. När inte Olof orkade köra båten längre utvandrade Sylöra från den svenska handelsflottan till den norska och fick ny hemmahamn i norska Sylen. Där Kjell Ryvagn blev den nye ägaren och kaptenen. Jag vet inte vad Olav "hade för sjöbefälsutbildning". Kanske skepparexamen som jag själv, vilket tillåter att man får transportera max 12 passagerare plus besättning.

Jag minns att Olav höll hårt på att det bara fick vara tolv passagerare, även om det kunde hända jag och någon kollega "behövdes" i besättningen.

Den norska sjöfartsinspektionen hittade aldrig Sylöra under åren med norsk flagg seglade hon lugnt och tryggt utan inblandning av norska regler.

Sedan några år seglar Sylöra åter under svensk flagg och går återigen i utrikesfart mellan Sjöstugan i Grövelsjön och norska Sylen. De nuvarande ägarna är Storsättra fjällhotell.

Det unika med Sylöra är att båten går i inter nationell yrkestrafik med de regler som följer med en sådan segelfart.

Välkomna till Grövelsjöns Fjällstation

Restaurang och Café

Vår restaurang med Slow Food inriktning har en mäktig utsikt över de norska fjällen.

Ät en god buffé eller ta en fikapaus med kaffe och dopp.

Spa

Unna Er en lugn stund med en av våra sköna behandlingar. - Må gott och ladda nya krafter!

Butik

Välsorterat sortiment av friluftskläder och utrustning.

Allt vad du behöver för fjällturen. Livsmedel, tidningar, hantverk och souvenirer.

Uthyrning

Välsorterad uthyrning av friluftsutrustning till vettiga priser. Här finns allt som behövs för fjällveckan.

Guidade vandringar - Temaveckor

Hela sommarsäsongen anordnas turer med färdledare och olika temaveckor.

Ring eller besök vår hemsida för mer information.

www.stfgrovelsjon.com

FJÄLLVANDRA I SOMMAR!

Vandra tryggt längs mittals av leder eller upplev äventyret bortom dem i landets sydligaste fjäll.

KRAV-certifierad restaurang, familjevänligt och mängder med fjällarrangemang.

Mer information och bokning på svenskaturistforeningen.se/grovelsjon
E-post: fjallbokning@stfturist.se Telefon: 0253 - 59 68 80

Dags för samarbetsövning i Sylen...

Foto: H.Forslund

Rent formellt borde det också gå att få handla taxfree ombord

- men med tanke på den korta sträckan "internationellt vatten" bara är ca 50 meter så skulle det antagligen bli rätt stressigt med försäljningen, så man har nog lagt ner de planerna.

M/s Sylöra är troligen Sveriges minsta passagerarfartyg

- och samtidigt är ett av den svenska handelsflottans mest unika fartyg. den lilla båten är en av Sveriges minsta passagerarfartyg. 8,55 lång med en största bredd på 3,10 och plats för 24 passagerare med sin nu välutbildade och certifierade klass 8 Befälhavare/skeppare.

Sylöra, med registreringen SFB-8233 har registrerad hemmahamn i Idre. Men dit bir det svårt att komma sjövägen med tanke på djup- och strömförhållanden i lilla Grövelåa. Inte ens en kraftig vårfloed lär räcka till.

M/s Sylöras stolta färder över Grövelsjöns vida vatten måste följa alla regler som krävs

- och man är därför utrustad med den utrustning som krävs för ett passagerarfartyg. Det måste finnas VHF-radio och sjökort, men naturligtvis fins ingen täckning för VHF i Grövelsjön eftersom VHF är en kustradiokanal, och inga sjökort finns det heller. Men här har transportstyrelsen, använt sunt förnuft ersatt radio med mobiltelefoner och sjökorten med ortsbefolkningens egna utsatta bojar- och sjömärken.

Fartygsinspektör Truls Persson på transportstyrelsen där sjöfartsverket numera ingår, tycker att det är lite speciellt att få åka till Grövelsjön varannat år och inspektera Sylöra. Han har ett stort intresse för den lilla träbåten.

Renoverades vintern 2015-16

Här uppe i Grövelsjön saknas naturligtvis skeppsvarv både på svenska och norska sidan så när det var dags för renovering vintern 2015-16, så hämtades den stolta passagerarbåten för transport till ett båtvarv österut för en större varvsöversyn. Det fanns en liten flaskhals efter vägen, den trånga, smala och låga bron över älven.

Sylöra klarade bron med lite marginal. Men nu sedan ett år tillbaka seglar Sylöra åter som en stolt svan över Grövelsjön sommardag till glädje för bofasta och besökare, med både köl och bordläggning och annat reparerat och även motorn fått en ordentlig genomgång.

FAKTA: SYLÖRA

Signal: SFB-8233

Rederi: Storsättra Fjällhotell

Hemmahamn: Idre Byggd år:

1982 i Finland, träbåt

Maskinstyrka: 30 EHK, dieselmotor.

Mått: Längd: 8,55 största bredd: 3,10 djupgående: 0,70

Vad lagen säger:

Enligt 1 kapitlet Sjölagen (SFS 1994:1009) är ett skepp ett fartyg vars skrov har en största längd av minst tolv meter och en största bredd av minst fyra meter, övriga fartyg kallas båt.

Yrkesmässigt använda båtar ska registreras i båtregistret om skrovets längd är minst fem meter. Skepps- och båtregistren förs av Sjöfartsregistret.

Vandringstips - Sylen

Ett tips på en trevlig dagstur som kan förlängas till två eller tredagstur

Sjöstugan-Sylen (Grövelsjön) ca 4,5 timmar inkl. raster.

(Grötvallsjön-Hävlingen-Storvätteshågna-Hågnlägret-Lövsåsen alt. Storådalen)

Här krävs ofta att du bokar en tid med Sylöra för återfärden för att vara säker på plats. Se telefonnummer, tidtabell och prislista i separat annons i denna tidning. Parkera bilen på parkeringen strax före Sjöstugan. Gå över hängbron och följ den breda markerade leden, den s.k. Linnéstigen snett upp mot dalgången mellan Sjöhögdalen och Salsfjället. Efter ca två km passerar du gränsövergången till Norge och kliver ur EU. (Något som många önskar göra).

Soliga och varma dagar kan den emellanåt lite branta fjällheden känna på lite, men då kan man glädjas åt

På väg över Grövelån till Sylen...

Foto: H.Forslund

den muntert porlande Digerbäcken och dess friska vatten. Här i slutningen ser man ofta små grupper av betande renar. När du kommit upp till vattendelaren (dalens högsta höjd) kan det vara lämpligt att luncha. Gå en bit upp mot Salsfjällets slutning där hittar du en samling fina block att sitta på runt en liten bäck som han sin källa här.

Om vädret och sikten är god kan det vara mödan värt att bestiga Salsfjället och njuta av den hänförande utsikten.

Sedan tar du ner på stigen igen och följer den vidare mot Sylen.

Detta är en rätt lättgången led och risken att gå vilse är minimal. Enda led korsningen som du råkar på denna sida fjället är när Linnéstigen svänger vänster medan vi skall gå rakt fram och ner mot den lilla väglösa norska bosättingen Sylen. Du ser den på bilden här till höger, längst upp i viken vid det lilla deltalandskapet.

Bryggan nedanför den lilla husgruppen är den där turbåten Sylöra angör.

Nedstigningen mot Sylen är det enda lite besvärliga avsnittet då det är brant och ganska stenigt.

Obs! När du kommit ner mot Sylen måste du fortsätta ett par hundra meter in mot land tills du ser en bro över Grövelåa. På andra sidan bron finns en rätt nygjord grusväg som går från Gammelgården och ner mot bryggan, den följer du ner mot bryggan och sjöboden där du tar båten tillbaka till Sjöstugan.

Forts. Sid. 20

Foto: C. Parthe

Kurvans TYG & KLÄDER
IDRE 0253-205 04

Välkommen till vår stora butik!
Kläder och tyger i mängder!

Hos oss hittar du tyger i alla smaker • Vi syr gardiner på beställning
Kläder för dam, barn, herr • Snösmucken • garn mm.

Syrran & Jag
Kurvans

Välkommen till vår butik mitt i byn
Heminredning för alla

Lakan • dukar • ljus • lampor • mattor • handdukar • skor mm.

0253-205 03

Öppettider för båda butikerna

Måndag - Fredag	10:00 - 18:00
Lördag	10:00 - 13:00
Söndag	Stängt

Välkomna önskar personalen!

Forts. Vandringsstips Sylen...

För dej som vill göra en lite längre tur...

- med en eller två övernattningsrekommenderar jag dig att som i min artikel "Iskallt Uppdrag..." att fortsätta upp mot lapplägret vid Grötvallsjön på den svenska sidan och övernatta där. (Försök att inte tälta nära samernas bod. Framför allt inte samerna är där).

I dalen runt sjön når den sparsamma vegetationen sällan över två dm. Ett förunderligt vackert men nästan sterilt landskap som gjort stort intryck på mig. Här är man verkligen i vildmarken.

Ta gärna med fiskespö (och fiskeskort). Uppe vid Grötvallsjön har jag som jag berättat om tidigare i detta nummer varit med om ett fint fiske en vår. (Tyvärr ofrivilligt tjuvfiske som jag ej kan belastas för). Två personer drog ensamma en iskall junikväll när isen inte helt hade gått upp, 14 rödingar och två öringar. Fisken frös medan vi rensade.

Temperaturen sjönk till -9 på natten. Fisken räckte att utspisa 22 personer kvällen därpå vid Blankvattentjärn i Kringelfjorden, och ändå blev det över. Man kände sig nästan som Jesus vid sjön utanför Kapernaum, när han får fem kornbröd och två små fiskar att räcka till 5000 personer. (Johannes 6:9)

När tältet är rest, middagen uppäten och du vilat lite, då tycker jag att du skall klättra upp på Hävlingekläppen och se solen gå ner bortom Gröthogna och Sylfjället.

Från Hävlingekläppen har du även en härlig utsikt över Hävlingesystemet, en den av Vändsjöarna och Bredåsjön och vid gott väder även en bit av Rogen.

NÄSTA DAG

kan du följa leden över fjället till Grövelsjöns Fjällstation eller vidare upp mot Hävlingen och Hävlingestugorna. Här finns dagraststuga samt övernattningsstugor. Hävlingestugorna har bemanning. Har du tänkt övernatta i någon stuga är det nog klokt att boka i förväg. Terrängen ner mot och runt Hävlingen är mycket besvärlig. Hela dalsänkan består mest av stora stenblock.

Från Hävlingesystemet går du sedan leden upp över den stora fjällheden förbi Jakobshöjden och ner förbi Grövelsjöns Fjällstation till Sjöstugan. Vill du kan du duscha och äta en god middag på fjällstationen.

Förra året så 30-års jubilerade Kringelfjords-Nytt och i förra sommarnumret började vi en resa efter vad jag kallar Minnenas väg.

Jag fick idén till artikelserien när jag rodde drag utanför Älvros vid Tännäsvägen i Älvrosfjorden. Jag fick ingen fisk, men väl en fantastisk kväll, ensam med några av mina bästa vänner, d.v.s. mina minnen!

Dags att ta sig hem och få en natasmörgås och en pilsner. Att sätta igång snurran en sådan här natt blev det inte tal om. Det skulle klyva tystnaden och bryta förtrollningen, och man kan inte vara helt säker på om det kommer några fler trolska, och ljumma nätter av samma kaliber under denna sommar.

Minnen strömmar fram...

Roddturen tillbaka till Kringelfjorden är lång - och båten är inte gjord för rodd, så mitt huvud hinner gå igenom många händelser, kulturhistoria och "små äventyr" jag upplevt genom åren efter "minnenas väg", se karta.

På vår resa har vi hitintills klarat av:

- Sprängningen av Hedsundsbron som Elon Hedlund i Särna berättat för mig om.
 - Älvros och rekordlaxen. Utan för en av öarna utanför Älvros drog under-teknad och Seved Ebers från Särnaheden upp en laxöring med en vikt på över sex kilo!
 - Foskvallen och bilgaraget som blev ett ofrivilligt bussgarage och lite om skidtävlingen Raiden.
 - Foskdalsvallen fäbod,
 - Städjan,
 - Lingman och bussen.
 - En vädlig "seglats" på Fjätervålen.
 - Lillfjätens dansbana.
 - Lofjätåsen,
 - Småsjödalen.
- Allt finns att läsa på: kringelfjordens-stugby.se

Och nu vandrar vi vidare till Stenåsens väglösa fäbod.

Ja, just vandrar, för från Småsjöarna är det stigt ner till Stenåsen.

STRÅKENS EL AB

TEL. 0253-202 65
FAX. 0253-202 99
MOB. 070-338 15 28

IDRE

EL

Utför allt i

Återförsäljare av Luft-Luft
VÄRMEPUMPAR från ITV

Begär gärna offert/broschyrer

STRÅKENS EL AB

!! SNABB SERVICE !!

LARS-ÅKE: 070-338 15 28

strakens.el@telia.com • www.strakensel.se

Stenåsens fäbod - Foton: H. Forslund

I väglöst och ödligt men vackert fjällandskap vid Stora Harundsjöns (Stenåssjöns) nordvästra strand ligger gården Stenåsen. *En gård som anses vara en av traktens allra bäst bevarade fjällgårdar. Här bosatte sig Gammel-Olle och hans fru. Ända sedan 1700-talet och senare kom folk från Lillfjäten i Särna Socken.*

Stenåsen ligger minst sagt ensligt omgiven av fjäll, myr och susande gammelskog.

Nipfjället och Slagubäckstöten tornar mäktigt upp sig i söder på andra sidan sjön med Uggarna dansande för sina fötter. Just här uppe från Uggarna har jag och min Eva vid ett flertal tillfällen stått och tittat långtande ner på den lilla hägrande gröna oas mitt i ödemarken som på kartan benämns Stenåsen.

I norr reser sig Stenåsen, Stoåsen och Småsjöåsen. Småjöarna som jag berättade om i förra sommarnumret ligger som ett glittrande pärlband i fjällskogen.

Vandringen är inte så lång bara ca 7-8 km tor. men bjuder ändå på enastående naturupplevelser.

Använd gärna Lantmäteriets fjällkarta W52 Idre 1:50 000.

En vacker och omväxlande vandring ut till Stenåsens fäbod.

Precis som i förra numrets "minnas väg", (när vi vandrade upp till Småsjöarna) så startar vi vid Stenåssjöns parkering vid den fina sandstranden. (Det finns även stig från Småsjöarna).

Man kan lätt förledas tro att man byggt denna väg hit upp bara för den fina stranden och de fantastiska vyernas skull. Så är naturligtvis inte fallet, utan som nästan alltid när det gäller små skogsvägar så har tillkomsten av väg med skogsbruket att göra.

1949 flottrensades den lilla ån mellan Småsjöarna och Stenåssjön, med vid denna årensning var även skogsarbetaren- och skidlegendaren "Särna Hedlund". Vid detta tillfälle tillkom vägen och parkeringen som vi idag använder som rastplats. Samtidigt med årensningen försvann den lilla bron över ån som

Stenåsvallens buförare och bosättare använt i långliga tider. Vilket gör att vi i dag måste vada över ån som vid normalvatten når ungefär upp till knäna i själva djupfåran.

Stigen är dåligt markerad redan från början och har långa sträckor ingen markering alls.

Man får försöka följa den lilla stigen som förlorar sig i några mindre blötmyrar här och där den första kilometern så gott det går. Större delen av stigen går dock i spännande trollskog med torr mark.

När man väl kommit så långt att man står vid sista myren ner mot Småsjöån skall du titta efter resterna av "klappbron" över myren. dvs. tvärlagda gamla murkna stockar i myren. Här är det minst blött att gå. Väl framme vid den lilla ån där det en gång funnits en liten bro blir man tyvärr tvungen att vada.

En bit uppströms är själva djupfåran smal och det finns stenar på sidorna. Vis av tidigare erfarenheter skiftade vi från höga kängor till gummisandaler, sedan var det en lätt match att ta sig över. Byte till kängor och sedan går vandringen vidare efter den knappt skönjbara stigen som numer endast har små svårlokaliserade stenpyramider som ledmärken.

Här och där efter stigen ser vi invallade bleckor,

yxhugg i trädstammar som var forna tiders ledmärken. Dessa märken finns kvar kraftigt invallade av bark i några av de numer månghundraåriga furorna som fortfarande pryder denna vackra gammelskog. En skog som alla borde få uppleva, - en äkta tankstation med högoktanigt kvalitetsbränsle för själen, som man lever länge på!

Här gick det bra att komma över...

Stigen går nu på sydsidan av en liten ås som skiljer Småsjödalen från dalgången runt Stenåssjön. Efter ca 700 meter så kommer du till en liten stigkorsning. Kan vara lite svårlokaliserad men det står en statlig torraka nästan mitt i korsningen.

Vår stig korsas här av en stig nerifrån Stenåssjön som går upp mot Småsjödalen. Ortsbor som har sina båtar borta vid parkeringen undviker myrvandringen när de skall upp och fiska i Småsjöarna genom att lägga båten här och sedan gå rakt upp mot Småsjöarna.

Vi fortsätter vår stig rakt fram och får strax en liten tjärn nere på en myr till vänster om oss. Stigen bär ner mot myrkanten som vi följer. Strax vid sidan om stigen ligger resterna av en rovdjurslagen älg.

Benen är sedan länge vitnade så Ole Brum eller Gråben borde vara långt borta vid det här laget.

MEN DETTA ÄR "BJÖRNRIKE".

Vi ser spår, rivna träd, urätta myrstackar, slagna djur och iden, både i Småsjödalen och inte mist runt Uggarna, varje gång vi rör oss i dessa trakter. Dock ej någon björn.

Den enda levande björn jag sett förutom på skansen såg jag på Kringelfjordsvägen mot Idre inte långt från byn när jag varit iväg och fiskat förra sommaren.

När vi nu kommer fram till myrkantens sista "vik" tappar vi bort stigen som antagligen gick över "myrviken".

Vi gick runt myren och gick rakt fram tills vi enligt kartan skulle vara mitt för Fäboden och vek av ner mot sjön. Mycket riktigt snart stod vi på en liten hed med fäbodvallen framför oss. På andra sidan sjön tornade Nipfjället med Mulen och Slagubäckstöten upp sig. Även svarta ovädersmoln tornade upp sig och strax tog Tor till storsläggen och blixtr ljungade och åskan mullrade mäktigt längst med fjällryggarna.

Regnskurar drog fram på andra sidan Stenåssjön medan Stenåsen flödade i solljus.

Forts. Sid. 22

FÄBODRO VÄLKOMMEN

SERVERING till LISSÅVALLEN

Annika med familj

Kom till rofylld fäbodmiljö!

Servering i störrös med öppen eld. Kolbullar, smörgåsar, hembakat, kaffe och souvenirer.

ÖPPET: Torsdag - Söndag 11-18. Vecka 27, 28 31

Telefontid: alla dagar: Tel nr: 070-681 89 61

Grupper och enskilda - hör av er för information och ev. besök andra tider.

LISSÅVALLENS DAG Söndag 2:a juli Kl. 11 - 17

Hantverkare, kolbotten, servering.

KURS I LIESLOTTER 2 dagar. Onsdag 26/7 - torsdag 27/7.

Ring för information och anmälan.

Välkomna till Lissåvallen

Welcome to Lissåvallen - a Peaceful summer farm!

Serving in the old cook house with open fire. Traditional "Kolbulle", homemade sandwiches and cakes, coffee and souvenirs.

Open Friday to Sunday 11.00 - 18.00 week 27, 28, 31.

OBS! Vill du sälja saker på Lissåvallens dag, hör av er.

Snart stod vi på en liten hed med fåbodvallen framför oss...

Vi var hungriga vid det här laget men nyfikenheten ville att vi skulle göra en snabbtitt innan lunchen och den lite mer ingående inspektionen. Vi gick runt på den lilla del av gårds-täkten som var slagen och kollade in i dess stugor om någon var hemma.

Det är naturligtvis inte roligt att ha främmande och objudna gäster som smyger omkring sina hus. Vår erfarenhet att om man dyker upp under dagtid och presenterar sig och talar om att man är kulturhistoriskt intresserad så blir man alltid väl bemött och man brukar även få lite historia och visning till livs (och ofta faktiskt en kopp fika också). Denna gång var dock ingen hemma i någon av stugorna.

Vi åt lunch på en bänk i solen mot en husvägg samtidigt som vi njöt av det mullrande skådespelet på andra sidan sjön.

Ovädret gjorde ödemarcksbilden vacker och mäktig med den solbelysta ängen med rallarros, stormhatt och andra höga örter framför oss.

På andra sidan sjön de blånade bergen där mörka åskmoln slogs med solstrålar som ville lysa igenom. Skuggade och solbelysta fält dansade ackompanjerade av tordön österut över fjällsluttningar och dalar, - mäktigt!

Tor med sin hammare och vidhängande dusch ville inte över sjön till Stenåsen utan drog sig sakta österut.

På Kolahalvön bor ett segt folk, sägs det lite vitsigt.

Men det bodde nog ett segt folk i fjällskogen också. Som dessutom nog var tvungna att ha lite i "kolan" för att överleva

Man måste förundras över dessa människor som en gång vandrade runt här uppe i den öde och visserligen vackra, men många gånger ogästvänliga miljön.

Det krävs krafter och envishet för att överleva i en trakt där naturen och vådrets makter inte alltid hade för vana att vara på den lilla människans sida. Där knappt något gick att odla och man fick slita för att få tak över huvudet som skulle kunna

hålla fjällvinden och den ibland 40 gradiga kylan ute.

Det var långt innan vindspärrar, gullfiber, isolerglas och värmetermer blev uppfunna. Här fick man hålla värmen ändå med mycket eldande och hårt arbete, blanda hästskit och mossa till korna när fodret tröt fram på vårvintern. Trots detta klingade glada skratt i stugorna emellanåt här som i andra delar av vårt avlånga land och barnen stöjade på gårdsplanen när de inte behövde hjälpa till i hushållet.

En tid när alla i hela i hela familjen, vuxna, såväl som barn, far- och morföräldrar behövdes och hade sin speciella uppgift och plats i livet.

Vi hör inga stojande barn, inga glada skratt, allt ser så öde ut, igenvuxet och lite förfallet mitt i allt det otroligt vackra.

Varför valde de första bosättarna just den här platsen?

Var det för att den ligger så otroligt, ja nästan sanslöst vackert? Ja, det kanske hade en liten betydelse men här var det nog viktigare saker som styrde. Marken var lite bördigare här och gratis.

Ja det vill säga att man byggde ett hus med kunglig majts tillåtelse och när man sedan kunde visa upp att man brukade en viss mängd mark så anmälde man detta och en uppsyningsman kom och mätte upp den brukade marken. Sedan fick man sig tilldelad skogsareal efter storleken på brukad mark.

Ju mer brukad mark desto mer skog fick man. Jag reserverar mig för att detta inte är ordagrant efter lagtexten men i stort var det nog så det gick till har jag läst någonstans. Troligtvis kommer även denna kunskap från någon av Tomas Ljungs fantastiska böcker om natur, kultur och livsöden häruppe i det karga fjällskogslandet.

Stenåsens läge får väl ses som ett rätt typiskt för fjällskogsbosättningar.

De bosättningar och fåbodar som ligger på den här höjden (735 öh) kräver lite andra förutsättningar än de som ligger på lägre höjd med skyddande skogsterräng runt sig.

Stenåsen ligger i en sydslänt ner mot en sjö med slätterland kring myrar och stränder med en skyddande ås i norr, en bra källa eller bäck att bygga sin mejeribu över och inte minst viktigt är att sjön erbjuder en bra fångst av matfisk.

Sedan ger sjön nedanför den lilla extra värme som behövs för att man skall kunna få något att växa.

HUSEN PÅ VALLEN

Vi packade ihop vår matsäck och började vår rundvandring mellan de sex husen i varierade ålder och förfall.

Vi tittade in i det öppna stora fähuset eller fjöset som man säger, och som enligt Ljung skall vara ett av landets bäst bevarade fjällfåhus från den här tiden.

Fähuset är egentligen sammanbundet med lidret som möjligen även delvis användes som lada eller stall.

Det kostar på i både pengar och arbete att hålla en gammal gård i skick.

Många har helt enkelt inte pengar eller ork. För dessa sista rester av gamla ödsligt belägna fjällgårdar och dess ägare inte hjälp av Länsstyrelsen eller andra bidrag av staten kommer vi snart bara ha bråte och husgrunder kvar av en levande historia. Har vi råd att mista sådana här kulturarv?

Här i fjöset låg virke framme så vi fick en känsla av att någon form av renovering kanske var på gång. Dessutom hade alla hus fått nya tak i plåt. Ett trasigt tak är ofta dödsstöten för ett hus. Kommer regn och vind in i huset går förfallet fort.

Under ett trasigt tak ute efter det som vi tror är det gamla fårjöset (ihopbyggt med lidret som i sin tur är

Vallen sedd från sjön med det stora fjöset i mitten och Stenåsen i bakgrunden. Längst till vänster skymtar taket av störröset (kokhuset) som tillsammans med fårjöset är de äldsta byggnaderna på vallen. Ännu längre till vänster (utanför bild) ligger mejeribua som är placerad över bäcken. De övriga större byggnaderna är troligen tillkomna under vid olika tider under 1900-talet.

Det är en öppen gång med tak över mellan lidret och fjöset så man kunde ta in djuren från båda håll och även köra med häst och vagn igenom.

Vi gick tittade in i det olåsta fjöset.

I fjöset är det rätt stökigt med allehanda bråte och fiskeredskap men bås och kattär är i stort sett intakta även om de var fulla med gammal bråte. Om jag minns rätt var här plats för 10 kor och kalvar vilket måste ha varit rätt mycket för en fjällgård. Det är möjligt att man även höll ett par hästar tillsammans med korna.

Min mormor och andra släktingar på mors sida var fjällbönder om än inte i ödemarken. De bodde i små byar med namn som Brattbäcken och Karbäcken upp mot Borgafjäll. Jag vistades där ibland som barn och lade märke till att ingen blandade hästar och kor i samma utrymme.

Hästarna hade alltid ett eget stall.

Kanske var det inte så här. Kanske vinterkylan tvingade djuren att bo ihop. Den öppna spisen murad i natursten vittnar om att den var nödvändig och höll djuren vid liv de kallaste vinternätterna.

Spisen lutade betänkligen och en del stenar hade lossnat i murverket men än går den att rädda för eftervärlden.

hopbyggt med kojföset) höll naturen på att ta igen något som såg ut som gamla handgjorda timmerkalkar och vedkärror.

Precis bakom fjöset låg en brunn med en spelanordning för att hämta upp vatten.

Den låg inbäddad i otroligt frodig växtlighet. Gräset var inte trampat och brunnspelet verkade inte riktigt intakt. Kanske hämtade man nu mer vatten i den intilliggande bäcken eller kanske direkt ur sjön.

Husen varierade i ålder och det var vad jag kommer ihåg tre av husen som i dag användes för övernattnings. Vi gick över den frodiga ängen bort mot gårdens mejeribu.

Man slås av hur fantastisk frodigt det fortfarande är på gårdstäckten trots att det måste vara minst trettio år sedan täkten gödslades för sista gången med den "äkta varan".

Här växte bl.a. mjölkört, kvanne, vildmorot och vad vi tror var stormhatt tillsammans med många okända växter. De växte tätt och midjehögt.

Mejeribua såg välhållen ut utifrån, men när vi tittade in så hade bäcken som boden stod över på något sätt blivit uppdämt och boden såg nu mera ett stökigt badhus. I övrigt var nog mejeribun i god kondition.

Vi gick över den lilla ängen ner till sjön

Stigen var spångad då ängen var ett mellanting mellan äng och myr. Vid stranden var tydliga spår efter att en båt brukar dras upp. Det är väl så de nya innevärnarna på Stenåsen kommer hit. Båt om sommaren och kanske skoter om vintervintern. Därför är stigen så dåligt upptrampad att den knappt syns längre.

Eva och jag går tillbaka till vår bänk vid husväggen och njuter av stillheten och den fantastiska utsikten.

En plats att minnas! Jag har varit mil-tals från närmaste väg utan att känna mig så långt borta från civilisationen som ljust här på Stenåsen. De gamla vackra husen, den bördiga gårdstätken och med fjällen blånande på andra sidan fjällsjön kändes det tidlöst.

Med lite inbillning kan man höra glada kvinnoröster från kokhuset, slammer med mjölkkrukor som diskas, koskällor som ljuder i skogskanten och en get som bräker. Ljud som vi senast hörde hos Sonja Spånberg på Foskdalsvallen året innan.

Vi hade ännu inte gjort vårt årliga besök hos Sonja Spånberg och köpt hemsmör ännu. Det måste hinnas med på hemväg så vi vet att allt är sig likt på vallen. Men klockan hinner nog bli mycket innan vi passerar avtagsvägen till Foskdalsvallen, en fåbovall som även den ligger mycket vackert i dalen mellan Stådjan och Fjätervålen med Foskan brusande i princip under huset. Blir det för sent törs vi nog inte störa denna gång.

Hur var det här på Stenåsen förr i världen då folk var bofasta här?

Vi har ingen att fråga. Jo visst har vi det! vi har ju Tomas Ljung, han verkar veta det mesta om ödemarken och fjällskogens folk och dess historia. Jag stoppar ner handen i ryggsäcken och fiskar upp boken "Ödebygdsminnen". En bok som är lika viktig för den kulturhistoriskt intresserade besökaren här uppe "nord i marka" som fjällfloran är för den botaniskt intresserade.

Naturligtvis har jag redan läst boken från pärm till pärm flera gånger, men nu frågar jag min Eva om hon vill höra lite fakta om folket och livet på gården. Det vill hon naturligtvis, Eva har tyckt om att jag läst för henne ända sedan vi träffades som mycket unga.

Jag tar mig här friheten och sammanfattar gårdens historia som i original är mycket innehållsrikare och detaljerat skrivet av Tomas.

Utän släktband eller bekantskap med efterlevande kan för mycket namn och årtal kännas som att det förtar litet av en i övrigt mycket intressant och spännande läsning.

Här får du bästa läsare (om du vill) ta del av historien om Stenåsen.

STENÅSEN – En av fjällskogsbygdens ensligt belägna gamla gårdar.

Man tror att platsen kring Stenåsen upptäcktes och brukades för bete så tidigt som på 1700-talet. Man lär ha hittat rester av gamla kreaturstjuder i gamla granar norr om Stenåsens gårdsplats och vid en plats nämnd "gammelvallen" har man ända in i sen tid kunnat se rester efter bebyggelse. Man tror att det var Idrefolket som bufört hit så tidigt som under 1700-talet.

På 1820-talet bygger Drängs Per Olsson från Lillfjäten tillsammans med sin son Olof ett Störröse (eldhus med spåntak och rökgång av trä) på udden nedanför Stenåsen. Olof flyttar därefter störröset upp till dagens gårdsplats som var bördigare och man uppför nu även ett fjös (lagård).

Det är nu som sjön byter namn och börjar heta Stenåssjön. På 1830-talet blir Olof, nu kallad Olle tillsammans med sin maka Anna Ersdotter från Idre de första bofasta på Stenåsen.

Man börjar slå myrarna runt Småsjöarna och även den lilla röjningen "Nylandet" söder om sjön börjar brukas till slätter.

Potatis satt man uppe i skogen och ute på "Pärholmen" för att den förhoppningsvis skulle undgå frostens härjningar. Även med dessa försiktighetsåtgärder var potatissättandet ett lotteri. Hade man otur kunde det gå flera år i rad utan att det blev någon potatis då frosten tog blasten. Olof bor livet ut i störröset på vallen, en byggnad som fortfarande finns kvar. Olle som var mycket road av jakt blir jaktlegenden "Gammel-Olle".

Olle bygger kring 1855 en riktigt stuga och det stora fjöset på vallen. Anna födde sex barn, tre flickor och tre pojkar så det var liv och rörelse på Stenåsen på den tiden.

Allt var inte lycka och glädje för den strävsamma familjen.

En sommardag var barnen Olle Ors och Fjät Per ensamma i stugan. De nallade då krut från faderns kruthorn och hällde i stora smidda husnyckeln för här skulle skjutas, för nu hade de en bössa med krut. Med hjälp av eld på en sticka sköt de på flugor som satt på fjösväggen. Det bar sig inte bättre än att taknävret tog eld och hela gården brann ner till grunden.

Först strax före sin död vid 90 års ålder berättade Olle Ors om sin skuld till branden.

En skuld som säkert plågat honom under hela hans liv.

Stenåsen drabbades år 1946 av ännu en brand.

Ett par ripjägare som bodde i stugan kastade papper i spisen vilket var en dödssynd på spån- och pärttakens tid.

Gamla bostugan på Stenåsen som uppfördes 1855 brann ned 1946
Fotograf okänd

Taket som var gammalt och mossigt fattade inte eld på en gång utan det pyrdel länge. När jägarna som var uppe på Uggarna tog sig en rast såg de stugan stå i ljusan låga.

Mycket kulturhistoria gick upp i den brasan. Förutom själva huset så försvann många saker som funnits på Gården sedan Gammel-Olles dagar. Bl.a. en väggfast moraklocka, ett väggställ med mycket gamla trätallrikar, flera gamla fina kistor m.m. och på en fönsterkarm fanns ett solur inristad som användes när moraklockan stannat.

En ny stuga byggdes på samma grund med moderna slätknutar.

Den gamla buföringstigen från Lillfjäten hade under alla år följt den gamla stigen som går via Torråsen och Lill-Harundsjön.

I augusti 1961 buförde Lövhögs Olles barn och barnbarn korna för sista gången från Stenåsen. En drygt hundraårig epok gick i graven.

Stenåsen är fjällskogsbygdens enda gård som både börjat och slutat som fåbod och däremellan haft en lång period av bofasta innevärnare. Stenåsen är också unik på det sättet att varken gården eller skogen såldes till skogsbolag som det tyvärr hände med så många andra av fjällskogens gårdar.

Stenåsen utgör därför i dag den bäst bevarade av alla dessa gårdar.

Ett par av bosättningens allra första hus finns fortfarande kvar, **störröset och ***söfjöset.

Källa: Fjällskogens gårdar/ödebygdsminnen av Tomas Ljung

Avvittring= Ett slags lantmäteriför-rättning som tillkommit för att skapa gränser mellan Kronans och byalagens skogar. *Söfjös= Fårhus*

Det finns tuffa vintrar häruppe som de äldre fortfarande hört berättas om. Vintrar som varade till midsommar!

En sådan vinter var vintern de bistra åren 1867-68.

Vintern inleddes redan i november med stark köld och ymniga snöfall. Denna vinter, den kallaste i mannaminne bjöd på en medeltemperatur på runt -30 grader.

Redan vid Lucia sjönk temperaturen ner till -44 grader! Våren 1867 blev den kallaste man hört talas om i Fjällskogsbygden, och här uppe vid Stenåsen låg Stenåssjöns is ända in i juli, att jämföra med nutidens islossning som sker april/maj i Stenåssjön.

Termometern sprack.

Samma vinter en februarimorgon konstaterade mor Sigrid i yttre Hågodalen som ligger några mil nordväst om Stenåsen att kvicksilvret i termometern krupit ner i själva termometerns kula och som sedan sprack medan hon såg på. Skalan gick ner till minus 52 grader! Detta var året utan vår!

Isen i Stenåssjön gick detta år upp först till midsommar.

I Lillfjäten vid Fjätervålen tog höet slut och man fick "buföra" upp till Stenåsen trots att snön låg djup ända in i början av juni. Det hö som fanns kvar i ladorna på Stenåsen räckte precis till att hålla djuren vid liv tills betet kommit igång. Isen på Stenåssjön gick detta år upp först långt efter midsommar. □

Till vinternumret följer vi minnenas väg vidare in på "ödemarksvägen" och hälsar på min gamle vän Sven Svensson och hans förfäder.

Hans

Trågårdens Särmaheden Fotograf okänd

Kringelfjords — Nytt

Förenings- nyheterna

KRINGELFJORDENS

SAMFÄLLIGHETSFÖRENING

Särna-Idre

Ordföranden har ordet...

Uti vår hage där växa blåbär...
Hoppas vi att det gör denna sommar.
Förra året var ingen bra bärssäsong
vare sig när det gäller blåbär och lingon,
för att inte tala om hjortronen som
torkade bort helt när myrarna var
knastertorra.

Nu ser vi fram emot en ny bättre bärssäsong och en härlig sommar i vårt allt populärare fritidsområde.

Det är jätteroligt att efterfrågan i princip är större än tillgång på hus till försäljning.

Kanske inte så konstigt egentligen. Var hittar man ett så vackert beläget fritidsområde som erbjuder så mycket sommar som vinter?

Aktiviteterna och upplevelserna i Kringelfjorden blir allt fler, även inom själva byn.

Det kan vi tacka Kringelfjordens Skid- och Friluftsföreningen för. Den jobbar inte bara med skid- och motionsspår. Den jobbar oförtröttligt för utveckla vår by och göra den ännu attraktivare. Dessutom ansvarar den av skötsel av all samfällad mark inom Samfälligheten.

Du är väl med och stöttar verksamheten?

Arbetet sker helt ideellt med stora arbetsinsatser och många arbetstimmar. Det minsta vi kan göra som stugägare i Kringelfjorden är att betala vår medlemsavgift.

Mer information om aktiviteterna inom Skid- och Friluftsföreningen berättar Hans om här intill

En riktigt, riktigt trevlig sommar önskar jag dig och din familj.

Kurt Pettersson
Ordförande

VINTER/HALVÅRSRAPPORT

Här kommer lite information om vad som hänt i vinter, och kommer att hända inom samfälligheten i sommar:

VA-SYSTEMET

Vi kan glädja oss åt att vi sluppit frusna vatten och avloppsledningarna denna vintersäsong.

Reningsverk/vattenverk

Vi fortsätter vår inventering av vatten- och reningsverk. Troligen behöver vi byta ut ytterligare någon ventil och serva/byta ut någon pump. Alltid bättre att förekomma än att förekommas.

Vi kommer även att göra en rejäl inspektion av reningsverkets lokaler. Själva huset behöver ses över både utvändigt och invändigt. Vi behöver även komplettera fastigheten med förrådsbyggnad.

Det går inte att förvara någonting utöver behövlig mekanik och förbrukningsmaterial för reningsprocesserna. Allt som förvaras i reningsverket tar åt sig avloppslukten omgäende och den lukten är nästan omöjlig att få bort. Det gör att vi behöver en separat lagerbyggnad.

SNÖRÖJNINGEN

Snöröjningen har i stort fungerat bra på tillfarts- och områdesvägarna. Eftersom snön kom lite senare än normalt och försvann mycket tidigare så är snöröjningskostnaden lite lägre än vad vi är vana vid även denna vintersäsong. I vinter hade vi även placerat ut sandlådor efter den förra vinterns svåra halka med flera halkolyckor. Som tur är så slapp vi uppleva samma halka i år.

VÄGAR

Vägarna har klarat sig skapligt i vinter. Vi har inspekterat Kringelfjordsvägen och några mindre "potthål" kommer att lagas. (År nog gjort är du läser detta). Även grusvägarna bör nu ha vår skrapats/sladdats och kommer att saltas på försommaren

I vår blev det heller ingen över svämning av Kringelfjordsvägen vid utfarterna från Dalälvsvägen/Byggningsvägen. Vi slapp ispropparna i diket denna vår. Inte bara pga. av vädret utan vi har även grävt upp och dränerat på platsen.

AVVERKNING AV SKOG OCH SLY
Slyröjningen och skogsgallringen fortsätter som tidigare enligt Skid- & Friluftsförings uppdrag att sköta skogs- och parkmark. Vägkanterna på Kringelfjordsvägen slyröjs fortlöpande om möjlighet ges.

Hjälp gärna till och gallra sly och småträd efter Kringelfjordsvägen. Det ger en ljusare och vackrare bild av Kringelfjorden.

OBS. Lägg sly och träd i samlade högar direkt efter Kringelfjordsvägen så hämtas det upp.

Har du större träd som du vill ha bort så kontakta Skid- & Friluftsföringen så får vi se om vi kan hjälpa dig. Du kan förslagsvis ringa Kurt på 070 601 24.

AKTIVITETER

Skid- & Friluftsförening jobbar vidare för utveckling och trivsel i Kringelfjorden både när det gäller sommar och vinter.

Inte bara rent praktiskt, utan även med att ordna med gemensamma aktiviteter samt även arbeta för kunskap (PR) om/vår vårt vackra Kringelfjorden.

NYÅRS BRASAN 2016

Även årets nyårsbrasa i Brasuddsparken blev välbesökt som vanligt, och är ett av de få tillfällen vi medlemmar har möjlighet att umgås under trevliga former förutom arbetsdagarna och "Kul i Påsk. Skid- & Friluftsföreningen bjöd på grillad korv och varm saft/glögg.

NYÅRSLOTTERIET

I år introducerade vi ett nytt inslag. Utlotning av "Kringelfjordsbänken". 200 lotter a 20 kr gick snabbt åt vilket gav vinnaren en unik furubänk, Kringelfjordsbänken. Vilket gav föreningen ett gott tillskott på 4 000 kr (minus kostnaden för korv och glögg). Vi fick en jätteglad vinnare som inte var med på själva dragningen men kunde hämta ut sin bänk på nyårsdagen.

En glad bänkvinnare Foto: Ute Meyer

Kringelfjordsbänken skänktes av två vänliga ordsbor.

SJÄLVA BÄNKEN tillverkades och skänktes till föreningen av "Snickar-Anders", Anders Jonasson, Östomsjön. Anders tillverkar allt från hyllor och bänkar till sängar och gedigna allmogebord på beställning.

NYÅRSLOTTERIET Foto H. Forslund
En tradition som återkommer till nästa nyårsbrasa. En läckert dekorerad "Kringelfjordsbänk" med Kringelfjorden och årtal målat på tvärsån.

D.v.s. det mesta du kan behöva till stugan. Har själv köpt både bänk, tallrikshylla och ett stort matrumsbord i härlig kraftfull allmogestil.

Behöver du hjälp med någon furumöbel så besök gärna Anders i hans "Snickarbu". Men det är bäst att du ringer först. Tel. 0253-109 92

KURBITSMÅLNINGEN/TEXTNING har Rigmor Johansson Särna bestått, både konstnärligt och kostnadsfritt. Rigmor har en liten butik snett emot Sko Klädes i Särna.

Här i sin butik säljer Rigmor hantverk, antik och kuriosa. Butiken är inte stor men det är sortimentet. En butik kul att besöka, man hittar alltid något nytt (eller gammalt).

Vi har handlat en hel del genom åren hos Rigmor, allt från julpynt till lite antikt kuriosa till stugan.

Till vårt nya hus i Stockholm köpte vi en läcker handbläst taklampa för 75 kr. Vi forskade fram att den kom från Skansen Glasbruk.

Vi besökte Skansen och visade en bild på lampan. — Visst är den härlig, sa personen vi pratade med på Skansens Glasbruk. Men den är nog minst 70 år gammal och värd 5 000 kr!

PULKA / SKIBOARDBACKEN

Vår fantastiskt fina pulka- och skiboardbacke röjdes ytterligare i höstas och till sommaren har vi planer på att ta bort mer skog efter backens sidor. Tanken är att backens naturliga U-form skall bli backens sidogränser. På så sätt får vi en ännu bredare, roligare och även säkrare backe.

En härlig backe

Foto:H. Forslund

Belysning i backen:

Backen har även i år varit upplyst med strålkastare med rörelsesensorer som känner av om det finns folk i backen och tänds då.

Nya riktiga belysningsstolpar kommer upp i sommar.

Den belysning vi har idag sitter i talar som gungar väldigt vid hård blåst och ledningarna riskerar att gå av. Då finns alltid en risk att om någon mot förmodan är ute och åker trots vädret kan om oturen är framme komma åt en strömförande ände.

Jan-Ivar har kommit över några riktiga telefonstolpar i Lillehammer som han tar över i sommar.

Snart är det bara liften som fattas!

SKIDSPÅREN

Denna vinter har vi kunnat hålla spårerna öppna från december till påsk. Milspåret har vissa tider gått ner via Älvrotjärnsvägen och sedan ner till Kringelfjordsvägen och sedan vidare till spårcentralen. Detta vid tillfällen när snön inte räckt till efter "skogsspåret". Vid några tillfällen har även "milspår" dragits upp på älven.

Jag och Eva avslutade skidsäsongen den 17 april med att köra milspåret i den härligaste vårsol.

Ett spår som till 98 % var perfekt! Bara på åsen vid Rödningtjärn innan vindskyddet var det lite barmark, som det brukar så här års. Där tog vi ner på sjön och så var det problemet löst. Sedan var det några småfläckar man fick runda på slutet mellan Dalälvsvägen och spårcentralen.

Foto: H Forsslund

Helt otroligt att spårerna hållit så bra! Det var ändå den 17 april, och det har varit ovanligt många dagar med plusgrader och dessutom en storm med störtregn!

Naturligtvis har all preparering/packning med pistmaskiner och vår nya spårmaskin/fräs haft stor betydelse, men dessa går ju naturligtvis inte av sig själva.

Ett jätte, jätte tack till våra pistörer/spårpreparerare Jan-Ivar Rustad och Göran Edlund som gjort ett sådant jättejobb helt ideellt för att vi andra skall ha fina spår när vi kommer upp.

Vill även skicka ett stort tack till Kjelle Gustafson på Fiskartorpsvägen som gått på "spårpreparerings kurs" hos Göran och kunnat hjälpa till då och då med prepareringen denna säsong.

Tack grabbar vi är många som är glada att det finns sådana Gutter i Kringlan. Håll er friska och krya, -vi behöver er nästa säsong oxå!

Transportspår för skidåkare fram till spårcentralen.

I vinter har vi haft transportspår preparerade i skogen efter Kringelfjordsvägen från spårcentralen till återvinningsanläggningen och vidare till vårt områdes slut. Detta för att underlätta för skid- och skoteråkare från berget och efter Kringelfjordsvägen. Det visade sig vara en bra satsning.

Tissträngd då är inte dörren stängd...

Genom Kurt Petterssons försorg har vi kunnat ha en uppvärmd Baja-Maja med tvättmöjligheter uppställd vid spårcentralen.

Foto: Emil Käck

SKOTERLEDER

Vi har tagit in två skoterveteraner, Thorbjörn Käck och Mats Anderson i styrelsen i ett försök att få till ett fungerande spårssystem och få skoteråkning och skidåkning i- och utanför vårt område att fungera bra tillsammans. Göran Edlund och Jan-Ivar Rustad har kört upp vissa sträckor med pistmaskinerna. I övrigt har det körts med fräs och sladd. Vi har förutom styrelsens egna insatser haft frivilliga som hjälpt till, bl.a. Emil Käck.

Uppkörd leder i vinter

I vinter har det spårats förutom i närområdet bl.a. mot Rödmyrvallen, Djuptjärn och Älvrostjärn och Idre.

Bättre skyltning - skoterleder

Efter en del incidenter i år med skoteråkare som förvillat sig in bland hus och skidspår och sedan haft svårt att hitta rätt, har föreningen införskaffat ett stort antal skyltar som varit uppe nu under vårvintern. Det verkar ha fungerat bra.

Foto: Kerstin Back

MAJBRASAN

För andra året i rad hade vi några "eldsjälar" som fixade majbrasa. Bl.a. Kerstin Back, Kjell Gustavsson och Göran Edlund. Skid- och friluftsföreningen bjöd på fika och korvgrillning.

Det är ju av naturliga skäl inte så många stugägare uppe den här årstiden, men elva och en halv personer kom dock till brasan. Dock ytterligare en fin tradition att värna om.

Vad har Samfälligheten och Skid- & Friluftsföreningen för planer för framtiden och sommaren?

Bildreportage Carina. Björklund Ström

SKIDSPÅR/VANDRINGSLEDER

Arbetet ute efter spårerna för att få ett jämnare underlag och bredare spårgrator kommer att fortsätta liksom slåröjningen. En viss skyltuppdatering kommer också att ske.

BRASUDDSPARKEN/BADPLATSER
Vi skall försöka uppdatera brasuddsparken under sommaren med balansbana, "hockybocky"-rink, barnkåta. Livbojar med livlinor kommer att sättas upp vid brasuddsparken, badplatsen och Lillströmmen.

PUT AND TAKE FISKE

Vi skall (försöka) få till ett "put and take fiske i Blankvattentjärn till sommaren. Det handlar både om pengar, arbete om vi skall få till det. Information kommer att läggas ut på hemsidan, Facebook, och sättas upp på infotavlan.

Det var något om vad som händer i skid- & Friluft i sommar.

- Vi gjorde det igen... trots allt.

Tack alla som kom till Skid- & Friluftsföreningens: KUL I PÅSK, ni gjorde dagen till en riktig fest som nu vi kan säga är en tradition. Trots att vi i sista stund ändrade program så kom många glada besökare även i år.

Det såg länge positivt ut när det gällde snödjupet. Men så kom en storm som bjöd på kraftig vind, regn och 7 plusgrader. På en dryg vecka så sjönk snödjupet 50 (cm om vi går efter webbkameran).

På skärtorsdagen hade styrelsemöte i tältkåtan där vi bestämde att ta till vår plan B. Strök Skoteråkning, Hasaloppen och madrassracet och ersatte dessa med tipspromenad, bollongsskytte, tornbyggnad mm.

Det blev jättelyckat!

Som vanligt bjöd Skid- & Friluft på gratis fika med fikabröd och grillkorv och naturligtvis festis till barnen.

Ett extra stort tack till Mats Rosén ("Hov bageriet") MATTES BRÖD i Ockelbo) som skänkte 400 kanelbullar och lika många korvbröd!!! IDRE BUA lät oss köpa korven förmånligt.

Lotterier/tävlingsvinster

Vi var många som skänkte fina priser till våra lotterier och tävlingar. Jag uppskattar att vårt pris/vinsbord hade ett värde på minst 30 000 kr. En hel del hantverk. bl.a. två otroligt vackra akvareller målade av Lina Werdelin, allmogeskåp, renhorn, sameknivar, skoterhjälmor och mycket, mycket mer.

En riktigt fin och aktiv fjäll-sommar

- önskar jag och styrelsen Er alla!

Hans

Vi firar
100 år med

ICA Idre Bua

Mikael & Marie Dahlström med personal

ICA

100
år och
framåt!

Jubileumserbudanden varje vecka
ica.se/idrebua

ÖPPETTIDER

Mån-Lör 8-20 • Sön 11-20

Välkomna till

ICA
Supermarket

Idre Bua

Mikael & Marie Dahlström med personal

Här hittar du

Stor sortering på LIVS & HUSGERÅD

CHARKAVDELNING med grillat

Egen UTTAGSAUTOMAT

SMÖRGÅSTÅRTOR på beställning

LOKALA VILT och GETprodukter

Eget BUTIKSBAGERI med CAFÉ

TÅRTOR på beställning

SNITTBLOMMOR & KRUKVÄXTER

Vi är ombud för

Kassagirot

SVENSKA SPEL

Välkomna önskar Mikael och Marie med personal

www.ica.se/idrebua Vi finns även på Facebook

IDRE BUA Tel: 0253-200 03

BOLIST

Din lokala bygg- och järnhandel

DIN LOKALA JUBILEUMSKATALOG

2017
(GÄLLER MAJ-SEPTEMBER)

10 JUBILEUMSPRIS!
1 290:-
Ord. pris 1 490:-

Högtryckstvätt
KÄRCHER K 3 Full Control 700165224

10 JUBILEUMSPRIS!
99:-
Ord. pris 259:-

Träolja
HERDINS 3 L. 70011092

10 JUBILEUMSPRIS!
2 990:-
Ord. pris 4 580:-

Kap- & geringsåg med arbetsbord

METABO KGS216M 700160353
KSU 251 700162314

10 JUBILEUMSPRIS!
499:-
Ord. pris 799:-

Hantverksbyxa
JOBMAN 2200 100% bomull 700163419

10 JUBILEUMSPRIS!
999:-
Ord. pris 1 990:-

Borrskruvdragare
HITACHI DS18DJL 1,5AH 700160893

10 JUBILEUMSPRIS!
399:-
Ord. pris 469:-

Fönstertvätt
KÄRCHER WV 1 Plus 700165227

Fin- och grovbetong

STÖP B20 25 kg.
700161913

39:90

Underlagstäckning

ISONORM YAP 2200
1,0x10,5m.
700160949

319:-
/st

Ytterdörr Luleå

Höger-/Vänsterhängd.
9x20, 9x21, 10x21.
700165175, 700165176,
700165178, 700165179,
700165181, 700165182

2 490:-

Idre BYGG & JÄRN

ADRESS
Idre Bygg & Järn AB
PI 10 Ind omr
790 91 IDRE

TELEFON
010-471 96 00
E-POST
idre@handelsgruppen.se

WEBSIDA
www.idrebygg.se
ÖPPETTIDER
Mån-fre 07:00-17:00
Lördag 09:30-13:00

**ATV från Yamaha
Kodiak eller Grizzly
Flera färger
Pris från 73 900:- inkl moms**

Vinterkläder från
FXR Racing 30%
rabatt!

**Nytt och
begagnat**

Alltid utvalda
Husqvarnaprodukter
till kampanjpriser!

Motorsågar
från 1 990:-

Batteridrivna
gräsklippare
LC 141Li 3 990:-

Trimmers
från 1 795:-

Gräsklippare, fyrhjulingar, båtar,
motorsågar, röjsågar, trimmers,
båtmotorer, släpvagnar, hjälmar,
skyddskläder och tillbehör.
Verkstad för service och
rep. av våra produkter.

VÄLKOMMEN!

Gör som Idre Fjäll - välj Yamaha från ABRIS!

ÖPPETTIDER:
Mån-fre 08-17
Lunch 12-13

ABRIS SJÖ & SNÖ

Since 1981

MORA 0250-59 35 00 LEKSAND 0247-346 32 SÄRNA 0253-100 10